



વિષય-પરિચય.

૧ પુબ્બ જીવન.	...	...	...	વિનયકાંત કાંતિલાલ મહેતા	૧૬૯
૨ શ્રી ભક્તામરસ્તોત્રનો ગુજરાતી...					
કાવ્યાનુવાદ.	...	...	...	ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખભાઈ	૧૭૧
૩ શ્રી તીર્થંકરચરિત્ર.	...	...	...	મુનિશ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ.	૧૭૫
૪ છ લેશ્યાનું સ્વરૂપ...	...	...	...	મુનિરાજશ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ	૧૭૯
૫ અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.	...	...	...	મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ.	૧૮૨
૬ મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.	...	...	...	વિકૃલદાસ મૂં શાહ	૧૮૭
૭ વર્તમાન સમાચાર—શ્રી કદંબગિરિ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ વગેરે.	...	...	...		૧૯૦
૮ સ્વીકાર અને સમાલોચના.	...	...	...		૧૯૪

કલકત્તાવાળાના વિવિધ રંગોથી મનોહર ફોટાઓ.

નામ.	કોંમત.	નામ.	કોંમત
શ્રી નેમનાથસ્વામીના લમનો વરધોડો.	૦-૧૨-૦	શ્રી જીનદત્તસુરિજી (દાદા સાહેબ)	૦-૬-૦
શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સમવસરજી તથા		છ લેશ્યા.	૦-૬-૦
શ્રેણિક રાખની સ્ત્રી.	૦-૧૨-૦	મધુબિંદુ.	૦-૬-૦
શ્રી કેસરિયાજી મહારાજ.	૦-૮-૦	શ્રી પાવાપુરીનું જલમંદિર.	૦-૪-૦
શ્રી ચંદ્રગુપ્તના સોળ સ્વપ્ન.	૦-૮-૦	ચિત્રશાળા પ્રેસ પુનાવાળાના ફોટાઓ.	
શ્રી ત્રિશલા માતાના ચૌદ સ્વપ્ન.	૦-૮-૦	શ્રી મહાવીરસ્વામી.	૦-૮-૦
શ્રી સમ્મેતશિખરજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૮-૦	સમ્મેતશિખર તીર્થ ચિત્રાવળી	
શ્રી રાજગિરિ સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦	સોનેરી બાઈન્ડીંગ સાથે.	૨-૮-૦
શ્રી પાવાપુરીજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦	જંબુદ્વીપનો નકશો રંગીન.	૦-૬-૦
શ્રી ગિરનારજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦	નવતત્ત્વના ૧૧૫ બેદનો નકશો. રંગીન	૦-૨-૦

નવાં તૈયાર થયેલ.

શ્રી ગોતમસ્વામી.	૦-૮-૦	શ્રી પાર્શ્વનાથજી.	૦-૬-૦
શ્રી પાવાપુરી જલમંદિર.	૦-૮-૦	શ્રી સમ્મેતશિખરજી.	૦-૮-૦

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદસભા—ભાવનગર.

ભાવનગર—આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ બાંધ્યું.

卐

श्री

卐

आत्मनन्द प्रकाश.

420

॥ वन्दे वीरम् ॥

बाह्यविषयव्यामोहमपहाय रत्नत्रयसर्वस्वभूते आत्मज्ञाने प्रयति-
तव्यम्, यदाहुर्बाह्या अपि—“ आत्मा रे श्रोतव्यो मन्तव्यो निदि-
ध्यासितव्य ” इति । आत्मज्ञानं च नात्मनः कर्मभूतस्य पृथक् कि-
ञ्चित्, अपि त्वात्मनश्चिद्रूपस्य स्वसंवेदनमेव मृग्यते, नातोऽन्यदात्मज्ञानं
नाम, एवं दर्शनचारित्र्ये अपि नात्मनो भिन्ने । एवं च चिद्रूपोऽयं
ज्ञानाद्याख्याभिरभिधीयते । ननु विषयान्तरव्युदासेन किमित्यात्मज्ञान-
मेव मृग्यते ? विषयान्तरज्ञानमेव ह्यज्ञानरूपं दुःखं छिन्द्यात् । नैवम्,
सर्वविषयेभ्य आत्मन एव प्रधानत्वात्, तस्यैव कर्मनिबन्धनशरीर-
परिग्रहे दुःखितत्वात्, कर्मक्षये च सिद्धस्वरूपत्वात् ॥

योगशास्त्र स्वोपज्ञविवरण-श्री हेमचन्द्रसूरि.

卐

卐

पुस्तक ३० { वीर सं. २४९९. फाल्गुन आत्म सं. ३७. } अंक ८ मो.

पुष्प-वृक्ष.

विश्वमां विहरी अक कणी,

वहेता समयना इरता अके,

उवाडी तेले सदस पांजडीयो,

पूज् शशीकला सम इत्युं,

૧૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ફેરવી વન-વને સૌરભ — ફેરમ—

અહું મધુમક્ષિકાઓએ મધુ

રસિકોને રસિકતા અર્પી

કીધાં ગીતનાં ગુંજન કવિદ્વંદ્યે—

પઠાવ્યા કંઈ કંઈ પાઠ માનવોને,

ઉદ્ભવી કલ્પના પરંપરા તત્વજ્ઞાનીમાં,

સાક્ષાત્કાર થયો કુદરતની કલાકારને—

એ અકથ્ય અનુપમ કલાનો;

અને— અન્તે પ્રભુ પૂજન નિમિત્તે

આશ્રયદાતા લલિત લતાથી

પડયું વિષ્ણુકં સદાને માટે—

રેખ્યા બોધપાઠ સેવાના માનવહૈયે—

અર્પીને જીવન આપુંય પ્રભુચરણે.

વિભો! જીવન એવું—ઉમદા આપ.

વિનયકાંત કાંતિલાલ મહેતા.

અમદાવાદ.



શ્રી ભક્તામરસ્તોત્ર-અનુવાદ.

૧૭૧

॥ ૐ ॥

શ્રી માનતુંગાચાર્યપ્રણીત શ્રીભક્તામરસ્તોત્રનો

ગુજરાતી કાવ્યાનુવાદ.

—❧❧❧—

અનુવાદકર્તા—ડૉ૦ ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા

એમ. બી. બી. એસ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૪૬ થી શરૂ.)

જિન જનની જેવી જનની ના

શતો માતાઓ તો પ્રસવતીં સુતો હિં શતગમે,
 પ્રસવ્યો ના સુતું અપર જનનીએ તમ સમે;
 ધરે છે આકાશે સકલ દિશ તારાગણ ખરે !
 દિશા માત્ર પ્રાર્થી સ્ફુરત કરવાળો રવિ ધરે.

૨૨

મુનિઓ તને કેવો માને છે ?

મુનિઓ માને છે પર પુરૂષ હે, નાથ ! તુજને,
 તથા ભાનુવર્ણી ++ અમલ પર તિમિરથી ગણે;
 તને સમ્યક્ પામી પ્રભુ ! જય કરે છે મરણનો,
 નથી હે મુનીંદા ! શિવપથ બીજે શિવપદનો.

૨૩

અચિન્ત્યા નિઃસંખ્યા વ્યયવિહીન આદિ વિભુ અને,
 અનંતા બ્રહ્મા ને ઇશ મદનકેતુ અમલ ને;
 તથા યોગીઓના ઇશવર અને યોગવિદ ને,
 બહુ એક જ્ઞાનસ્વરૂપ કથતા સંત તમને.

૨૪

૧. પુત્ર ૨. પૂર્વ. ૩. કિરણ. ૪. અજ્ઞાનરૂપ તમસ્થી-અંધકારથી પર થયેલા. ૫. કલ્યાણ માર્ગ. ૬. યોગને બળુનાર. ૭. દેવ. ૮. શાંતિ કરવાથી.

++ અજ્ઞાનરૂપ તમસ્થી-અંધકારથી પર થઈ જવાથી તને મુનિઓ નિર્મલ સૂર્ય-વર્ણી ગણે છે.

૧૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તું જ બુદ્ધ આદિ છે.

પૂજે બુદ્ધિબોધો વિબુધગણ તેથી જ 'બુધ' ** તું;
ત્રણે લોકો કેરા શમકરણથી 'શંકર' જ તું;
'વિદ્યાતા' તું ધીર ! શિવપથ વિધિ સ્થાપન થકી,
તુંહી વ્યક્ત હ્યાં છે ભગવન ! 'પુરુષોત્તમ' નકી.

૨૫

તને નમન હો ! નમન હો !

ત્રણે લોકો કેરા દુઃખહર તમોને નમન હો !
વસુધાના આર વિભૂષણ તમોને નમન હો !
અહો ! ત્રિલોકોના પર ધરા તમોને નમન હો !
ભવાબ્ધિ શોષે એ જિનવર ! તમોને નમન હો !

૨૬

તહારા ગુણોમાં દોષને અવકાશ નથી.

નવાઈ શું અત્રે ? સકલજ ગુણો જો મુનિપતિ !
રહ્યા તુંને આશ્રી પ્રભુ ! નિરવકાશીત્વથી અતિ;
થયા છે ગર્વી જે વિધિવિધિથી આશ્રય થકી,
ન તું ** દષ્ટ સ્વપ્ને પણ કદીય તે દોષથી નકી.

૨૭

અશોકવૃક્ષ પ્રાતિહાર્ય.

અશોકદ્રુ આશ્રી કરે પ્રસરતું જે જગપતિ !
વિરાજે છે એવું અમલ રૂપ તહારું અતિ અતિ;
અતિશે સ્ફુરતાં કિરણ ચુત, તમિરે હરતો,
રવિ* જાણે રાજે જલધર સમીપે વરતતો !

૨૮

** દેવો તહારા બુદ્ધિ-બોધને પૂજે છે, તેથી તું જ 'બુદ્ધ' છે; ત્રણે લોકો તું શમ (શાંતિ) કરે છે, તેથી તું જ 'શંકર' છે; મોક્ષમાર્ગની ત્રિધિનો તું વિદ્યાતા છે, તેથી તું જ 'વિદ્યાતા-બ્રહ્મા' છે. આમ હે, ભગવાન ! તું જ સ્વષ્ટપણે 'પુરુષોત્તમ (પુરુષોમાં ઉત્તમ)' છે.

૧. પૃથ્વી. ૨. અવકાશ રહિતપણે: જરા પણ અવકાશ વિના.

** હે પ્રભુ ! સકલ ગુણો જો નિરવકાશપણે તને આશ્રિત થઇને રહ્યા છે તો તેમાં શું આશ્રય છે ? કારણ કે નાના પ્રકારના આશ્રયથી જોને ગર્વ ઉત્પન્ન થયો છે એવા દોષોથી તું સ્વપ્ને પણ કદિ જોવાયો નથી. તાત્પર્યાર્થ એ છે કે સકલ ગુણોએ પ્રભુને એટલો બધો આશ્રય કર્યો છે કે જરા પણ અવકાશ રહેવા દીધો નથી, તો પછી દોષ ક્યાંથી સમાય ? આમ પ્રભુ અનંતગુણમય છે એમ દર્શાવ્યું.

૧. કિરણ. ૨. અંધકાર. ૩. વાદળા. મેઘ.

શ્રી લક્ષ્મીભરસ્તોત્ર-અનુવાદ.

૧૭૩

સિંહાસન પ્રાતિહાર્ય.

મણિ રશ્મિઓના સમૂહયુત સિંહાસન વિષે,
 વપુ ત્હાડું શોભે કનક સમ સુરમ્ય અતિશે;
 રવિ જાણે ઉંચા + ઉદયાગિરિના શિખર પરે,
 વિરાજે !-આકાશે જસ કિરણની જલ પ્રસરે.

૨૯

ચામર પ્રાતિહાર્ય.

ફૂડા કુંદા જેવા ચલ ચમરથી ચાડે દીપતું,
 તનુ ત્હાડું રાજે કનક સરખું કાંત દીપતું;
 શશિ જેવા શુચિ ઝરણજલની ધાર ધરતું,
 સુવર્ણી જાણે કે સુરગિરિતણું શૃંગ ઠરતું ! ++

૩૦

છત્રત્રય પ્રાતિહાર્ય.

તમારા ત્રિ છત્રો શશિ સમ દીપે કાંત અતિશે,
 રહી ઉંચે ઢાંકે રવિકર પ્રતાપો નલ વિષે;
 અહો ! મૌક્તિકોના ગણથી જસ શોભા બહુ વધી,
 ત્રણે લોકોનું જે પ્રભુપણું^{૧૨} પ્રકાશે જનપતિ ! **

૩૧

૪. કિરણ. ૫. શરીર. ૬. મોગરાના ફુલ. ૭. પવિત્ર, નિર્મળ. ૮. સોનાનું.
 ૯. મેરૂપર્વત. ૧૦. શિખર.

* અશોક વૃક્ષ આશ્રે રહેલ પ્રભુના રૂપને અત્રે વાદળા સમીપે રહેલ સૂર્યાગ્નિ સાથે સરખાવ્યું છે. અશોક=મેઘ. પ્રભુનું રૂપ=સૂર્યાગ્નિ. આમ રહેલું સૂર્યાગ્નિ જેવું શોભે છે તેવું પ્રભુનું રૂપ શોભે છે.

+ રત્નોના કિરણોથી વિચિત્રરૂપ એવા સિંહાસનમાં ત્હાડું સુવર્ણ જેવું સુંદર શરીર વિરાજે છે. તે આકાશમાં કિરણો પ્રસારતું, ઉદયાચલના શિખર પર રહેલું જાણે કે સૂર્ય-જાગ્ય હોયની! રત્નકિરણો=સૂર્યકિરણો. સિંહાસન=ઉદયાચલ. પ્રભુ શરીર=સૂર્યાગ્નિ.

++ અત્રે મેરૂપર્વતના શિખર સમાન પ્રભુનું સુવર્ણવર્ણી શરીર કદખું છે, અને ચંદ્ર જેવા નિર્મલ ઝરણજલ સમાન પ્રભુને વિંઝાતા ચામરો કદખ્યા છે.

૧૧. પ્રબળ તેજ, પ્રબળ તાપ.

૧૨. તમારા ત્રણ છત્રો ત્રણે લોકોના પરમેશ્વરપણાનું સૂચન કરે છે.

૧૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સુવર્ણકમલની રચના.

વિકાશી સુવર્ણી નવ^{૧૩} કમલની કાંતિ ધરતું;
 સ્ફુરતા ચોપાસે નખકિરણથી રમ્ય દ્રીસતું;
 અહીં એવું તહાડ પદયુગલ જ્યાં જ્યાં પદ ધરે,
 પ્રભો ! ત્યાં પક્ષોની શુભ વિરચના વિશુદ્ધ કરે.

૩૨

‘આવી વિભૂતિ નહિ કે બીજાની’.

વિભૂતિ આવી જે સતધરમના દેશન સમે,
 થઇ તહારી-તેવી નહિ અપરની કે પણ સમે;
 પ્રભા હોયે જેવી-દિનકર તણી તિમિર હરી,^{૧૪}
 કિહાંથી તેવી તે ગ્રહગણ વિકાશીનીય વળી ?

૩૩

મહા ભયહર સ્તોત્રો.

‘તુજ આશ્રિતને ગજનો ભય ના’.

ઝરતા ઝુલતા મદમલીન ગંડસ્થલ વિષે,
 ભમતા ભુંગોના રવથો વધતો ક્રોધ અતિશે;
^{૧૫}કરિ એવો એરાવત સમ મહોદ્ધુર મળતાં,
 પ્રભો ! સામે ભાળી ભય ન તુજ આશ્રિત ધરતા.

૩૪

(ચાલુ)



૧૩. શ્લેષ (દ્વિઅર્થી શબ્દ) છે. નવ=નવ (સંખ્યા), અથવા નવીન. પ્રભુ જ્યાં જ્યાં પગ મૂકે છે ત્યાં દેવતાઓ નવ સુવર્ણકમલની રચના કરે છે.

૧૪. દેવ. ૧૫. સૂર્ય. ૧૬. અંધકારનો નાશ કરનારી. ૧૭. શબ્દ, ગુંજારવ. ૧૮. હાથી.

** આ રચણે બાકીના દેવદુંદુભિ આદિ પ્રાતિહાર્યોનું વર્ણન ખૂટે છે. તે સંબંધી શ્લોકો ગોપવવામાં આવ્યા છે એમ કહેવાય છે. દિગંબર સંપ્રદાયમાં અત્રે ‘ગમ્भीરતારવ-પૂરિતદિગ્વિભાગ’—ઇત્યાદિ ચાર વિશેષ શ્લોકો માન્ય છે. તેનું ભાષાંતર આ સ્તોત્રના અંતે પરિશિષ્ટરૂપે આપવામાં આવ્યું છે.

શ્રી તીર્થંકરચરિત્ર.

૧૭૫



શ્રી જ્ઞાતાસૂત્ર.

(ગતાંક ૫૪ ૧૫૩ થી શરૂ.)

ત્યારે તે :જિતશત્રુ વિગેરે છએ રાજાઓને વિદેહની શ્રેષ્ઠ રાજકન્યા મલ્લિકુમારી પાસેથી આ પરમાર્થ પામી વિચારી શુભ પરિણામવડે પ્રશસ્ત અધ્યવસાયોવડે વિશુદ્ધલેશ્યાવડે તેને રોકનાર કર્મોનો નાશ થતાં ઇહા અપાય સહિત યાવત....સંસી જાતિસ્મરણ જ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું જેથી ઉપરોક્ત કથનને સારી રીતે પામે છે.

ત્યારે મલ્લિક તીર્થંકર જિતશત્રુ વગેરે છએ રાજાઓને જાતિસ્મરણ જ્ઞાનવાળા જાણીને ગર્ભધરના દરવાજા ઉઘડાવે છે. ત્યારબાદ તે જિતશત્રુ વગેરે જ્યાં મલ્લિક અરિહંત છે ત્યાં આવે છે તેથી તે મહાબલ વગેરે સાતે બાલમિત્રો એક સાથે એકઠા થયા.

ત્યાર બાદ મલ્લિક અરિહંત જિતશત્રુ વિગેરે છએ રાજાઓને આ પ્રમાણે કહે છે—હે દેવાનુપ્રિયો ! ખરેખર હું એ રીતે સંસારભયથી ઉદ્ધિગ્ન છું યાવત....દીક્ષા લઉં છું તો તમો શું કરો છો ? તમો એમજ રહેશો ? કે યાવત.... તમારું હિત સામર્થ્ય પામશો ?

જિતશત્રુ વગેરે રાજાઓ મલ્લિક તીર્થંકરને આ પ્રમાણે કહે છે—હે દેવાનુપ્રિય ! યદિ તમો સંસાર ભયથી ઉદ્ધિગ્ન, યાવત.....દીક્ષા લ્યો છો તો પછી હે દેવાનુપ્રિય ! અમોને ખીજું આલંબન આધાર કે પ્રતિબંધ કોણ છે ? વળી હે દેવાનુપ્રિય ! જેવી રીતે તમો આજથી ત્રીજા ભવમાં અમારા દરેક કાર્યમાં વડીલ જેવા યાવત.....ધર્મધૂરા સ્વરૂપ હતા તેવી જ રીતે હે દેવાનુપ્રિય ! અહીં પણ યાવત.....થાઓ. હે દેવાનુપ્રિય ! અમો પણ સંસારના ભયથી ઉદ્ધિગ્ન છીએ યાવત.....જન્મ-મૃત્યુથી ભયભીત છીએ એટલે દેવાનુપ્રિયની સાથે મુંડ બની યાવત.....દીક્ષા લઇશું.

ત્યારે મલ્લિક તીર્થંકર તે જિતશત્રુ વિગેરેને આ રીતે કહે છે—યદિ તમો સંસારભયથી ઉદ્ધિગ્ન યાવત.....મારી સાથે લેશો તો હે દેવાનુપ્રિયો !

૧૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જાઓ પોતપોતાના રાજ્યમાં મોટા પુત્રને ગાદીએ સ્થાપો, સ્થાપીને હજાર પુરૂષો ઉપાડે તેવી શિખિકાઓમાં ચડીને તેવા જ રૂપમાં મારી પાસે આવો.

ત્યારે તે જિતશત્રુ વિગેરે મદિલ તીર્થ કરના આ કથનને સાંભળે છે. ત્યારબાદ મદિલ અરિહંત જિતશત્રુ વિગેરેને સાથે લઈને જ્યાં કુંભરાજ છે ત્યાં આવે છે, આવીને કુંભરાજના પગે પાડે છે ત્યારે કુંભરાજ તે જિતશત્રુ વિગેરેનો ઘણાં અશન-પાન-ખાદિમ-સ્વાદિમ-પુલ-વસ્ત્ર-ગંધ-માલા અને વિભૂષણોથી સત્કાર કરે છે યાવત.....તેઓને પાછા મોકલાવે છે.

ત્યારબાદ તે જિતશત્રુ વિગેરે કુંભરાજએ વિસર્જિત કરેલા જ્યાં જ્યાં પોતપોતાના રાજ્ય છે, જ્યાં જ્યાં પોતાના નગરો છે ત્યાં આવે છે, આવીને પોતાના રાજ્યો પામીને રહે છે.

ત્યારે મદિલ તીર્થ કર એક વર્ષ બાદ નીકળીશ (દીક્ષા લઈશ) એમ મનમાં ચિંતવે છે. (સૂત્ર ૭૫)

તે કાલે અને તે સમયે ઈંદ્રનું આસન ચાલવા માંડે છે ત્યારે શક-દેવેંદ્ર દેવરાજ પોતના આસનને ચલાયમાન જુએ છે, જોઈને અવધિજ્ઞાન આપે છે. અવધિવડે મદિલનાથ અરિહંતને દેખે છે, દેખીને ઈંદ્રને આ પ્રમાણે સંકલ્પ યાવત....ઉપન્યો.—એ રીતે ખરેખર જંબૂદ્વીપમાં ભરતક્ષેત્રમાં મિથિલા નગરીમાં કુંભરાજની પુત્રી મદિલ અરિહંત “ હું નીકળીશ ” એમ મનમાં ચિંતવે છે તો ભૂત, વર્તમાન કે ભવિષ્યના શક દેવેંદ્ર દેવરાજનો આચાર છે કે— નિષ્ક્રમણને ઇચ્છનાર અરિહંત ભગવતોને આ પ્રમાણે ધનસંગ્રહ દેવો. જેમકે— “ ઈંદ્રો અરિહંતોને ૩,૮૮,૮૦,૦૦,૦૦૦ ધન આપે છે. ” એ રીતે વિચારે છે. વિચારીને વૈશ્રમણ્ય દેવોને બોલાવે છે, બોલાવીને કથે છે કે—હે દેવાનુપ્રિય ! જંબૂદ્વીપમાં ભરતક્ષેત્રમાં યાવત....૮૦ લાખ દેવા જોઈએ તો હે દેવાનુપ્રિય ! તમે જાઓ, જંબૂદ્વીપના ભરતક્ષેત્રમાં કુંભરાજના ઘરમાં આ પ્રમાણની ધન-સંપદા એકઠી કરો. એ પ્રમાણે કરીને મારી આ આજ્ઞાને જલ્દી પાછી આપો.

ત્યારે તે વૈશ્રમણ્ય દેવ શક દેવેંદ્ર દેવરાજે આ પ્રમાણે કહ્યે થકે હર્ષિત બને હાથો જોડીને યાવત....સાંભળે છે. સાંભળીને જાંબક દેવોને બોલાવે છે. બોલાવીને આ રીતે કહે છે—હે દેવાનુપ્રિયો ! તમે જંબૂદ્વીપમાં ભરતક્ષેત્રમાં મિથિલારાજધાનીમાં જાઓ, કુંભરાજના ઘરમાં ૩,૮૮,૮૦,૦૦,૦૦૦ આ પ્રમાણની ધનસંપદાને એકઠી કરો—દાખલ કરો. તેમ કરીને મારી આ આજ્ઞા પાછી લાવો.

ત્યારબાદ તે જાંબકદેવો વૈશ્રવણના (વચનો) યાવત....સાંભળીને ઇશાન કોણમાં જાય છે. જઈને યાવત....ઉત્તર વૈકિયરૂપો વિકુર્વે છે, વિકુર્વિને તે

શ્રી તીર્થંકરચરિત્ર.

૧૭૭

ઉત્કૃષ્ટ (ગતિ) વડે યાવત.... ગમન કરતા જ્યાં જંબૂદ્વીપ છે, જ્યાં ભરતક્ષેત્ર છે, જ્યાં મિથિલારાજધાની છે, જ્યાં કુંભરાજનો મહેલ છે ત્યાં આવે છે. આવીને કુંભકરાજના ભુવનમાં ૩,૮૮,૮૦,૦૦,૦૦૦ મેળવે છે. એકઠા કરીને જ્યાં વૈશ્રમણ્ય દેવ છે ત્યાં આવે છે. આવીને એ હાથ જોડી યાવત....(આજ્ઞા) પાછી આપે છે.

ત્યારે તે વૈશ્રમણ્યદેવ જ્યાં શક-દેવેન્દ્ર-દેવરાજ છે ત્યાં જાય છે, જઇને એ હાથ જોડી યાવત...પાછી આપે છે.

ત્યારબાદ મલ્લિનાથ અરિહંત હમેશાં સવારે યાવત....મગધના પ્રાતઃ-કાલીન ભોજનકાળ સુધી અનેક સનાથ, અનાથ, પથિક, ખેપીયા, કરોટીયા (ખોપરીમાં ખાનારા) અને કાર્પાટિકોને એક એક કોઠ અને પૂરા આઠ લાખ સોનું (સોનામહોર) આટલી ધનસંપદાનું દાન કરે છે*

(ઇંદ્રે આપેલ સોનામહોરમાંથી જે દાન અપાય છે તેની આ સંખ્યા છે. આ સિવાય કુંભરાજ દાનશાલાઓ વિગેરેમાં જે દાન આપે છે તેની ગણતરી જૂદી કરવી—ટીકાકાર)

ત્યારે તે કુંભરાજ મિથિલા રાજધાનીમાં ત્યાં ત્યાં તે તે દેશોમાં ઘણી ભોજનશાળા (મહાનસશાલા)ઓ સ્થાપે છે. જ્યાં ઘણા નોકર-ચાકર-મનુષ્યો ઘણા અશન, પાન, આદિમ તથા સ્વાદિમ તૈયાર કરે છે, તૈયાર કરીને જે આ પ્રકારના મનુષ્યો આવે છે જેમ કે-મુસાફર, ખેપિયા, કરોટિકો, કાર્પાટિકો, પાખંડીઓ કે ગૃહસ્થો. તેઓ તેઓને આશ્રમ, વિશ્રામ તથા સુખાસનપૂર્વક વિપુલ અશન વિગેરે હેતા પીરસતા રહે છે.

ત્યારે મિથિલાના શૃંગાટક (શીંગોડા જેવો ચોક) યાવત....ઘણા માણસો અન્યોઅન્ય આ પ્રમાણે કહે છે-હે દેવાનુપ્રિયો ! ખરેખર એ રીતે કુંભરાજના ભુવનમાં સર્વ કામશુભ્રિત ઇચ્છાનુસાર વિપુલ અશન વિગેરે ઘણા શ્રમણોને યાવત....પીરસે છે (દે છે) સુર, અસુર, દેવ, દાનવ, અને રાજાઓથી પૂજિત તીર્થંકરોના નિષ્ક્રમણમાં ઇચ્છિત માગો ઇચ્છિત માગો એમ ઘોષણા-પૂર્વક ઇચ્છાનુસાર અનેકવિધ દાન દેવાય છે ૧.

ત્યારબાદ મલ્લિનાથ અરિહંત એક વર્ષ બાદ ૩,૮૮,૮૦,૦૦,૦૦૦ આટલી અર્થસંપદા હઇને નીકળીશ (હીક્ષા લઇશ) એમ મનમાં ધારે છે. (સૂત્ર ૭૬)

* અનુકંપા દાનનો લોપ કરનાર તેરાપંથી-સ્થાનકમાર્ગીઓ આ પાઠ તરફ જરા ધ્યાન આપશે કે ?

૧૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેકાલે અને તે સમયે લૌકાંતિક દેવો બ્રહ્મલોકકલ્પમાં રિષ્ટ નામના વિમાન પ્રસ્તરમાં પોતપોતાના વિમાનમાં પોતપોતાના શ્રેષ્ઠપ્રાસાદમાં ઢરેકેઢરેક ચાર હજાર સામાનિક દેવો, ત્રણ પર્ષદા સાત સૈન્ય, સાત સેનાધિપતિઓ, સોળ હજાર આત્મરક્ષક દેવો, અન્ય અનેક લૌકાંતિક દેવોથી વિંટાએલા જોરથી કરાતા નાચ ગીત વાદ્યોના યાવત....શબ્દવડે ભોગવતા રહે છે. તેના નામો આ પ્રમાણે છે. ૧ સારસ્વતો, ૨ આદિત્યો, ૩ વહ્નિ, ૪ વરૂણો, ૫ ગર્દીતોયા, ૬ તુષિતો, ૭ અવ્યાળાધો, ૮ આગ્નેયો, અને ૯ રિષ્ટો (૧) ત્યારે તે લૌકાંતિક દેવોના પ્રત્યેક આસનો ચલાયમાન થાય છે તે જ રીતે યાવત....દીક્ષા લેતા અરિહંતોને સંબોધન કરે છે ઇતિ. તો અમો પણ જઈએ અને મલ્લિઅરિહંતને સંબોધન કરીએ એમ કરીને વિચારે છે, વિચારીને ઇશ્વાન કોણમાં વૈકિય સમુદ્ધાત કરે છે. તેમ કરીને સંજયાતા યોજન એ રીતે જૂંલકના અધિકાર પ્રમાણે યાવત.... જ્યાં મિથિલા રાજધાની છે, જ્યાં કુંભકરાબનું ભુવન છે, જ્યાં મલ્લિઅરિહંત છે, ત્યાં આવે છે આવીને અંતરિક્ષમાં રહેલ ધુધરીવાળા યાવત....શ્રેષ્ઠ વસ્ત્રો પહેરેલા બે હાથ જોડીને તે પ્રકારની ઇષ્ટ વાણીવડે આ પ્રમાણે કહે છે.

હો ભગવાન ! બુદ્ધબનો. હો લોકનાથ! ધર્મતીર્થ પ્રવર્તાવો, જે જીવોને હિત-સુખ અને મોક્ષ આપનાર થશે એવી રીતે બે વાર ત્રણવાર ઉપરોક્ત બોલે છે બોલીને મલ્લિનાથ અરિહંતને વાંદે છે-નમે છે, વાંદીને-નમીને જે દિશાએથી આવ્યા હતા તે દિશામાં ચાલ્યા ગયા.

ત્યારબાદ મલ્લિઅરિહંત તે લૌકાંતિક દેવોએ સંબોધન કરાતા જ્યાં માતા-પિતા છે ત્યાં આવે છે, આવી બે હાથ જોડીને કહે છે હો માતાપિતા ! હું ઇચ્છું છું કે તમારી આજ્ઞા મળતા મુંડ થઈ યાવત.....પ્રવ્રજ્યા ગ્રહું.

હો દેવાનુપ્રિય ! યથાસુખ (જેમ સુખ લાગે તેમ) કરો. પ્રતિબંધ કરો નહીં

ત્યારબાદ કુંભરાબ કૌટુંબિક પુરૂષોને બોલાવે છે, બોલાવીને આ પ્રમાણે કહે છે—

(ચાલુ)



છ લેશ્યાનું સ્વરૂપ.

૧૭૮

છ લેશ્યાનું સ્વરૂપ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૦૯ થી શરૂ)

(લે. સદ્ગુણાનુરાગી મુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.)

“લેશ્યા”—રાજન્! લેશ્યાઓ છ છે, તેમાં કૃષ્ણ, નીલા અને કાપોતા નામની પ્રથમની ત્રણ છે તે મોહરાજના સૈન્યને પોષણ આપનારી છે. આત્માના શુદ્ધસ્વભાવ આગળ પડેલા નાખી તેને ઢાંકી દેવા પ્રયત્ન કરે છે. પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, રસ અને પ્રદેશ—આ ચાર પ્રકારે આત્મા ઉપર કર્મનું બંધન થાય છે, તેમાં પ્રદેશ બંધનરૂપે આ બાઇઓ આત્માને બાંધવા માટે નિત્ય પ્રયત્ન કરી રહેલી છે. આત્મા સ્ફટિક રત્નની માફક સ્વભાવે નિર્મળ છે, છતાં સ્ફટિક જેમ બીજા લાલ, પીળા, કાળાદિ પદાર્થોના સંબંધમાં આવતાં, તે પદાર્થોની પ્રભા સ્ફટિકપર પડતા, નિર્મળ છતાં લાલ, પીળા, કાળારૂપે સ્ફટિક બહાર દેખાવ આપે છે તેમ નિર્મળ આત્માની પાસે, મનનાં, વચનનાં અને શરીરનાં સક્રિય શુભાશુભ પ્રવૃત્તિવાળા, તથા પૂર્વના અનુભવોની સ્મૃતિવાળાં પુણ્યલ દ્રવ્યો આવવાથી, સ્ફટિકની માફક આત્મામાં એક જાતનું પરિણામ ઉત્પન્ન થાય છે, જે પરિણામોવડે આત્મા કર્મની સાથે જોડાય છે, તે પરિણામ એ જ લેશ્યાનું સ્વરૂપ છે.

આ પરિણામો આત્માને વિવિધ રંગો—વિવિધ સ્વરૂપો ધારણ કરાવે છે. પ્રથમની કુણ્ણલેશ્યાનો રંગ કાળો મેઘ કે અંજન સરખો છે. આવાં દ્રવ્યોની સમીપતાથી આત્મા પોતાના સ્વરૂપમાં રૌદ્રધ્યાનનાં પરિણામો ઉત્પન્ન કરે છે. લોકો તેને લઈને રૌદ્રધ્યાની, નરકે જવાની તૈયારી કરનારા મહાપાપી, કૂરકર્મી ઇત્યાદિ નામોથી ઓળખે છે. આ કુણ્ણાનો રસ લીંબડાના રસથી પણ વધારે કડવો છે તેનો ગંધ સડી ગયેલાં મડદાંઓથી પણ વિશેષ દુર્ગંધતાવાળો છે. તેનો સ્પર્શ અતિ ઠંડો અને લુખો છે. ૧

બીજી નીલલેશ્યા રંગે મોરની ડોકના રંગ જેવી છે. સ્વાદમાં મરચાં કે પીંપરના જેવી તીખી છે. ગંધમાં પ્રથમના કરતાં ઓછી દુર્ગંધતાવાળી છે અને સ્પર્શમાં, ઠંડા અને રૂક્ષ સ્પર્શની છે. ૨

ત્રીજી કાપોતલેશ્યા રંગે પારેવાના જેવા ધુંસરા-મલીન રંગવાળી છે. તેનો સ્વાદ કાચા આમળાનો માફક તુરાશવાળો છે, ગંધ બીજી કરતાં ઓછી દુર્ગંધવાળો હોય છે, સ્પર્શમાં પણ ઓછો શીત અને ઓછો લુખો હોય છે. ૩

૧૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચોથી તેજોલેશ્યાનો રંગ સંધ્યા સમયે થતાં લાલ વાદળાંના રંગ જેવો લાલ છે. તેનો સ્વાદ કેરીના રસ જેવો છે. ગંધમાં સુગંધી પદાર્થ જેવો તેનો ગંધ છે. સ્પર્શ ગરમ અને કોમળ હોય છે. આ લેશ્યા ચારિત્ર ધર્મના સૈન્યને મદદ કરનારી છે. પાછળની ત્રણે લેશ્યાઓ આત્માની આડે પડદારૂપે તો છે, છતાંને પડદાઓ ક્રમે ક્રમે પારદર્શક જેવા નિર્મળ થતા જાય છે, જેથી આત્માના શુદ્ધસ્વરૂપને સર્વથા દબાવી શકતા નથી. ૪.

પાંચમી લેશ્યાનું નામ પદ્મલેશ્યા છે. આ તેના કરતાં બધી વાતે ચડીયાતી છે સારી છે. આનો વર્ણ સોનાના જેવો પીળાશ ઉપર છે, તેનો સ્વાદ ખજૂર કે દ્રાક્ષના જેવો મધુર હોય છે, તેનો ગંધ વિશેષ સુગંધીવાળો હોય છે, તેનો સ્પર્શ સાધારણ ગરમ અને સ્નિગ્ધ છે. ૫.

છઠ્ઠી લેશ્યાનું નામ શુદ્ધલેશ્યા છે. આ લેશ્યા સર્વથી ઉત્તમોત્તમ છે. તેનો વર્ણ ચંદ્ર જેવો, દુધ જેવો કે તેથી પણ વિશેષ ઉત્તરોત્તર ઉજ્જવળ અને નિર્મળ છે. તેનો રસ ખાંડ, સાકર કે ગોળથી પણ વિશેષ મીઠાશવાળો છે, તેનો ગંધ અતિશે સુગંધી છે, તેનો સ્પર્શ સુખદાયી સહજ ગરમ અને વિશેષ પ્રકારે સ્નિગ્ધ છે. ૬.

આ લેશ્યાઓ એક પછી એક સુધારાવાળા સ્વભાવની છે. દૃષ્ટાંત તરિકે છ લુંટારાઓ ગામમાં ધાડું પાડવા જતા હતા. પેલો લુંટારો બહુ જ નિદ્ર્ય હતો, તેણે પોતાના મિત્રોને જણાવ્યું કે ભાઈઓ ! ગામમાં જતાં જે સામુ મળે તેને હથીયારોથી ઠાર કરો. પછી તે મનુષ્ય હોય કે પશુ હોય, પણ તેને મારો. આ તેના પરિણામ કષ્ણલેશ્યા સાથે સરખાવવા જેવા છે. પોતાનો સ્વાર્થ સિદ્ધ કરવા જીવો આટલી હદ સુધી નિર્દય બને છે. ૧.

બીજો કહે છે કે ભાઈ ! પશુઓને આપણી સાથે કાંઈ વેર નથી, માટે પશુઓને મૂકીને જે માણસ સામો મળે તેને મારો. આ માણસના પરિણામ નીલલેશ્યાના પરિણામ સાથે સરખાવાય તેવા છે. ૨.

ત્રીજો માણસ બોલ્યો ભાઈ ! સ્ત્રીઓએ આપણો શો ગુન્હો કર્યો છે ? તેમ તે માણસને હિરાન પણ કરતી નથી માટે સ્ત્રીઓને ન મારતાં પુરૂષોને મારવા. આ માણસના પરિણામ ત્રીજી કાપોતલેશ્યાના પરિણામ સાથે બંધ-બેસતા થાય છે. ૩.

ચોથો માણસ બોલ્યો ભાઈ ! બધા પુરૂષોને મારવાની કાંઈ જરૂર નથી. બધા માણસો કાંઈ આપણી ઇચ્છાની આડે આવનારા નથી, માટે જેની આગળ હથીયાર દેખો તેનો મારો. બીજાને ન મારવા. આ માણસના પરિણામ તેજો-લેશ્યાને સાથે સરખાવાય તેવા છે. ૪.

છ લેશ્યાનું સ્વરૂપ.

૧૮૧

પાંચમો માણસ બોલ્યો કે ભાઈ ! માણસોની પાસે હથીયાર હોય તે કાંઈ બધા આપણા હુશ્મનો નથી, માટે જે પુરૂષ આપણી સામો થાય તેને મારવો, બીજાને મારવો નહિ. આ માણસના વિચારો પદ્મલેશ્યાવાળાના પરિણામ સાથે સરખાવા યોગ્ય છે. ૫.

છઠ્ઠા માણસ બોલ્યો કે ભાઈ ! માણસોને મારવાનું કે તેઓની સાથે લડાઈ કરવાનું કાંઈ કારણ નથી. આપણે તો ધન લેવા આવ્યા છીએ તો જેમ બને તેમ ધન લઈને આવ્યા જવું. આપણા કામ સાથે કામ રાખવું. આ માણસના પરિણામ શુકલલેશ્યાવાળા જીવોની સાથે સરખાવવા જેવા છે. ૬.

આ પ્રમાણે પરિણામના અધ્યવસાય સ્થાનકો એક બીજાથી ચડતા ઉતરતા હોવા સાથે સારા-ખોટામાં પણ અસંખ્યાતા લેદો હોય છે. જ્યાં જ્યાં મન, વચન, કાયાની પ્રવૃત્તિ છે ત્યાં ત્યાં આ લેશ્યાઓની હૈયાતિ હોય છે. કેવળજ્ઞાન થયા પછી પણ એક શુકલલેશ્યા રહે છે. જ્યારે તેઓ આ દેહનો ત્યાગ કરે છે ત્યારે આ લેશ્યાઓ સહાને માટે તેમનાથી છુટી પડે છે.

પ્રથમની ત્રણ લેશ્યા મહામોહના સૈન્ય સંબંધી છે. પાછલની ત્રણ લેશ્યા આસ્ત્રિધર્મના સૈન્ય સાથે સંબંધ ધરાવનારી છે.

મહારાજ ગુણધારણ ! આ પ્રમાણે જરા વિસ્તારથી તમને મેં કર્મપરિણામ અને તેનું કુટુંબ, માહામોહ અને તેનો પરિવાર, તેના સામંત રાજાઓ, તેના અંતરંગ શહેરો, તેને બહાર પ્રગટ થવાના સ્થાનરૂપ ભવચક્ર નગરના ચાર વિભાગો અને જીવોને દુઃખ દેનારી સાત રાક્ષસીઓ તથા લેશ્યાઓ વિગેરેની હકીકત કહી સંભળાવી તે તમારા ધ્યાનમાં બરોબર આવી જ હશે.

ગુણધારણે મસ્તક નમાવીને જણાવ્યું કે હે ! પ્રભુ મારાપર આજે મોટો અનુગ્રહ કર્યો છે. જ્ઞાની-અનુભવી ગુરૂ સિવાય આ બોધ કોણ આપે ? આ અંતરંગ લોકોને-હુશ્મનોને બાણ્યા વિના મનુષ્યોનો પુરૂષાર્થ શું કામ આવે ? પ્રભુ ! મારાપર આજે મહાન ઉપકાર આપે કર્યો છે. નાથ ! હવે આસ્ત્રિધર્મ રાજા અને તેના પરિવારદિની હકીકત આપ આગળ સંભળાવવા કૃપા જ રા. આત્માને હિતકારી તો તે જ કુટુંબ છે, તે સંભળવાની મારી તીવ્ર ઇચ્છા છે.

આચાર્યશ્રીએ જણાવ્યું કે રાજન્ ! તમારી ઇચ્છા પાર પડશે જ. સાવધાન ! થઈને તમે બધા સંભળો.

દુકાણમાં જે જે કારણથી કોષાદિક કષાય જન્ય થાય તે તે કારણોને ત્રિકરણ શુદ્ધે તબ્બે અને જે જે કારણથી કોષાદિક કષાય ઉપશાન્ત થાય તે તે કારણોને ત્રિકરણ શુદ્ધે આદરવા પ્રયત્ન કરો ઇતિશમ્.



૧૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

(ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ.)

લેખક:—મુનિ ન્યાયવિજયજી

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૫૭ થી શરૂ)

આ સિવાય દાનવીર ધર્મપ્રેમી શ્રીયુત્ આજીજી બહાદુરસિંહજી સિંધીને સાંપણ બહુ જ સુંદર સંગ્રહ છે થોડો પણ મહત્વનો સંગ્રહ છે. હિન્દી સાહિત્ય સમ્મેલનના પ્રદર્શનમાં તેઓના સંગ્રહની બહુ જ પ્રશંસા થઈ હતી. તેને અંગે તેમને સુવર્ણપદક-મેડલ પણ મળ્યો હતો. તેમની ઉદારતાભરી દાનવ્રતિથી અને વિદ્યાપ્રેમથી મહાન શ્રીમાન્ વ્યાપારી તરીકે જ નહિ, પરંતુ વિદ્યાપ્રેમી અને શ્રીમાન્ તરીકે પણ તેમની કાર્કિંદી બહુ યશસ્વી લેખાય છે. આજી દયાલચંદજી પારેખ રાયકુમારસિંહજી આદિ પણ જૈન સંઘની સુંદર સેવા બળવે છે. શુભ પ્રવ્રત્તિઓમાં યથાશક્તિ સારો ભાગલ્યે છે. તેમજ ગુજરાતી જૈન સંઘના પ્રેસીડેન્ટ નરોત્તમભાઈ, પ્રાણજીવનભાઈ તથા કેશવજીભાઈ આદિ પણ ખ્યાતનામ અને કાર્યકર્તા છે. કલકત્તામાં જૈનોની ધાર્મિક પ્રવ્રત્તિ એવી ભાગ્યે જ હશે કે જેમાં નરોત્તમભાઈ ભાગ ન લેતા હોય. અહીં અમદાવાદ કે સુઅંઘની માફક જૈનોની વધારે વસ્તી નથી છતાંય મરદેશી જૈનોની વસ્તી સારા પ્રમાણમાં છે, તેમાંય તેરાપંથી જૈનોની વસ્તી ઘણી છે. દિગંબર જૈનોની વસ્તી આપણાથી ઘણી ઓછી છે. તેમની પણ જૈન સિદ્ધાંત પ્રકાશિની સંસ્થા જેવા યોગ્ય છે. પ્રસિદ્ધ ચિત્રપ્રકાશક નથમલજી ચંડાલિયા પણ પોતાનાં સુંદર ચિત્રો આદીથી જ પ્રકાશિત કરે છે. આ વખતે તો કેટલાક તીર્થોના સુંદર વ્યુહો પોતે જાતે ઉતાર્યાં છે અને ટુંક સમયમાં પ્રકાશિત કરશે. શિખરજી તીર્થની ચિત્રાવલી બહાર પાડી જૈન સાહિત્યની સારી સેવા બળવી છે.

યદિ સમય હોય અને બીજાં સ્થાનો જેવા હોય તો તે પણ ઘણાં છે, જેમાં મુખ્ય અહીંનું મ્યુઝીયમ, અબ્બાસખા ઘર, મહાન વિજ્ઞાનશાસ્ત્રી જગદીશચન્દ્રબોઝની લેખટરી (પ્રયોગશાળા, વિક્ટોરીયા મેમોરીયલ, આક્ટરબોની મોન્યુમેન્ટ-કિલ્લો, ઇડન ગર્ડન હમ્પીરીયલ લાયબ્રેરી, ધર્મરાજક ચૈલ (બૌદ્ધવિહાર) બંગાળી સાહિત્ય પરિષદ, ગોટેનિકલ ગાર્ડન, વિવેકાનંદ મહા, બ્લેક હોલ (જે કે તે કલ્પિત મનાય છે.) કાલિમંદિર વગેરે ઘણું ઘણું છે.

અહીં ચાતુર્માસ કરી અમે અજમગંજ તરફ વિહાર કર્યો. અજમગંજ તરફ જતાં બંગાળ જેવાનો મજે છે. બંગાળની દશા બહુ જ કડ્ડ અને દયાર્દ છે. દ્રારિદ્ર્યદેવીનું ભીષણ સ્વરૂપ ચોતરફ પથરાયું પડ્યું છે. અજ્ઞાનતા પણ ઓછી નથી. અહીં જમીનદારો-રખસો સુખી છે દિનરાત વૈભવવિલાસમાં અને મોજમજામાં મશગુલ રહી ગરીબ નિરાધાર પ્રજાનાં લોહી ચૂસે છે. બંગાળી ઘેરાયેલા અને કુદરતી મહેરવાળા આ પ્રદેશમાં લક્ષ્મીની છાંયો ઉછળવી જોઈએ, પરંતુ ગુજરાત અને સૌરાષ્ટ્રના બેકુતો અને મનુરો કરતાં અહીંના બેકુતો

૧. જૈન જ્યોતિમાં મેં આતુ' રસિક વર્ણન આપ્યું છે.

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

૧૮૩

અને મળુગેમાં ગરીબામ વધારે છે. આમાં મૂળ કારણ આળસ છે. “હોત છીકીતડા-તેડી આ છે બાણુ?” આ શબ્દો દરેક કાર્યમાં સંભળાય છે. આજ અંગાળમાં ક્રાન્તિદળ પુરજોશમાં છે તેનું મુખ્ય કારણ ગરીબામ છે. ત્યાંસુધી રોટી નહિ મળે ત્યાંસુધી આજ દશા રહેવાની છે, તેમજ ક્રાન્તિદળવાળા જલ્દી ફૂટી જતા હોય, ભંડાફેડ થતી હોય તે પણ દરિદ્રતા દેવીનો જ પ્રતાપ છે. અહીં ગુજરાત કરતાં B. A. M. A. ધણું મળશે પણ અંદર જુઓ તો... ... લાગ્યા વિના નહિ રહે. જે અંગાળ એકવાર મહાન સમૃદ્ધિશાલી અને ખેતીપ્રધાન દેશ ગણાતો ત્યાં આજે આમવર્ગમાંથી લક્ષ્મીદેવી રીસામ ગયાં હોય તેમ લાસે છે. પ્રજા દિનપરદિન નિર્બલ, આળસુ, અને દરિદ્ર થતી જાય છે. મહાત્મા ગાંધીજીના શબ્દોમાં કહું તો ભારત એટલે મુંબઈ, કલકત્તા, મદ્રાસ, કરાંચી, અમદાવાદ કે દિલ્હી નહિ કિન્તુ તેનાં ગામડાં જ ખરું ભારતવર્ષ છે; એની પ્રતીતી અનુભવી સિવાય ખીજને નહિ થાય. થોડો વિષયાંતર થયો હવે મૂળ મુદ્દા ઉપર આવું.

કલકત્તાથી નીકળ્યા પછી વર્ષાદિને અંગે ભાતપાડા ત્રણ દિવસ રોકાવું પડ્યું હતું. અહીં નવયુવાન ધણું અંગાલીઓનો પરિચય થયો હતો. સરલતા અને માધુર્યની મૂર્તિસમા તે નવયુવાનોને અધિસા ધર્મનો ઉપદેશ આપતાં અમને ઘણો આનંદ આવતો. અહિંસાનો ઉપદેશ પ્રેમપૂર્વક સાંભળે, સામી દલીલો કરે અને અન્તે સત્ય વસ્તુ સમજતાં તરત જ સોગન લ્યે કે-શપથ લ્યે કે આજથી માંસ, મછલી અને ડીમ (ઇંડા) નહિ ખાઉં. અંગાળમાં પ્રાયઃ દરેક ઘેર નાની નાની તળાવડી હોય છે અને તેમાં માછલાં પુષ્કળ થાય છે. અંગાળીઓ આને જલફલજલડોડી માની પ્રેમથી ખાય છે તેમનો ખોરાક જ પ્રાયઃકરીને ચાવલ અને માછલી હોય છે. માત્ર ચૈતન્ય સંપ્રદાયના કેટલાક સંન્યો અને વિધવા સ્ત્રીને છોડી આબાલવૃદ્ધ દરેક માછલી ખાય છે. જમણવાર અને તહેવારોમાં પણ આ વસ્તુ મુખ્યતાએ હોય જ. ઘરની તલાવડીમાં જુઓ કે મોટા તળાવમાં જુઓ નહાય ત્યાં, પાણી પીવે તેનું, લઘુનીતિ અને વડીનીતિ પણ ત્યાં જ કરે અને માછલાં પણ તેનાં જ ખાય, વાસણ અને કપડાં પણ તેમાં જ સાફ થાય, ગંદકીનો-અશુચિનો પાર ન મળે પણ ચોખ્ખામ-છુઆછુત માટે આડંબર પણ ઘણો. અમને તો આ પ્રકારના ધણા અનુભવો થયા છે પણ અહીં તેને ઉતારવાનું સ્થાન નથી.

ભાતપાડામાં તો ધણા નવયુવાનોને માંસાહાર છોડાવ્યો છે. તેમાં માંસ માછલીનો તો સરલતાથી ત્યાગ કરતા, પરન્તુ ડીમ (ઇંડા) છોડવાં બહુ કઠણ પડતાં. ઈંડાને ફળ જ માને, અન્તે ધણી સમજવટ પછી સમજતા અને તેનો પણ સહર્ષ ત્યાગ કરતા. અહીંથી વિહાર કર્યો ત્યારે ધણા યુવાનો વળાવવા આવેલા અને થોડા તો ત્રણ મુકામ સુધી સાથે આવ્યા, અને કલકત્તા તપગચ્છ ઉપાશ્રય ઉપરના મંદિરના પ્રતિષ્ઠામહોત્સવ ઉપર પણ આવેલા. તેઓમાં ધાર્મિક સંસ્કારોની ઓછાશ હોય છે પણ સારા ત્યાગી અને વિદ્વાન સાધુઓની છાપ બહુ જ જલ્દી પડે છે. પરિચય ન હોય ત્યાંસુધી જૂઠી વાત પરન્તુ પરિચય થાય અને ત્યાગીને વિદ્વાન સાધુ જાણે તો તેનું ગૌરવ અને સન્માન પણ ધણું કરે.

ભાતપાડાથી વિહાર કરતા રાણાઘાટ થઇ ધીમે ધીમે અમે કૃષ્ણનગર આવ્યા.

કૃષ્ણનગર-આ નગર અંગાળમાં બહુ જ પ્રસિદ્ધ સ્થાન ગણાય છે. નદીયા શાન્તિના

૧૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નૈયાયિક પંડિતો અહીં વસે છે. અહીંથી નદીયા હુંકે રસ્તે માત્ર ૪ કોશ જ થાય છે. અહીં અમને આ જગ્યાના પ્રસિદ્ધ ડિસ્ટ્રીક ઇજનીયરનો પરિચય થયો. અહીં તેમના ડાક બંગલામાં અમે ઉતરવાના હતા પરંતુ ઘાટી ગયા હોવાથી બીજા સ્થાને જ ઉતર્યા. તેઓની ઇચ્છા હતી કે હું સાંજ સુધીમાં દર્શન આવીશ પરંતુ કાર્યવશ આવી ન શકવાથી આગળના મુકામનો પ્રયત્ન તેમણે જ કર્યો અમે ડાક બંગલામાં જ ઉતર્યા. બપોરે પાંચ-દશ વિકાન પંડિત આવ્યા. સંસ્કૃત અને બંગાળીમાં અહિંસાનો ઉપદેશ ચાલ્યો, ઘણી વાતચીત થઈ. શ્વેતાંબર જૈન સાધુઓનો વિહાર આ પ્રદેશમાં થાય અને ભગવાન મહા-વીરના અહિંસા સિદ્ધાંતનો ડિડિનાદ વગાડવા સાદર આગ્રહપૂર્વક વિનંતી કરી. સંધ્યા સમયે કબ્જનગરથી ભૂપતિઆયુ પોતાની મોટરમાં ઓવરસીયર અને બે-ત્રણ સિપાહીસહ આવી પહોંચ્યા. દૂરથી જ દંડવત નમસ્કાર કરી બોલ્યા: “દુર્લભ સાધુદર્શન” આપના દર્શન માટે એક વાગ્યાથી નિકળ્યો છું, રસ્તામાં કાઢવ નડવાથી મોટર દાથે ધકેલી ધકેલી અત્યારે આવી પહોંચ્યા. ખરેખર સાધુદર્શન સરલતાથી નથી પ્રાપ્ત થતાં આમ કહી નજીકની કોટડીમાં વિશ્રાન્ત લીધી, જલપાન કર્યું ત્યાં અમારું પ્રતિક્રમણ થઈ રહ્યું તેમના શબ્દોમાં સંધ્યા ક્રિયા થઈ ગઈ. પછી આવ્યા. પ્રથમજ જૈન સાધુના આચારવિચાર પુછ્યા. એમાં એકાદ કલાક વ્યતીત થઈ ગયો જૈન સાધુ નિરંતર પગે જ ચાલે છે; તેને કાયમ રહેવાના મઠ કે મંદિરો નથી, કંચન અને કામીનીનો સર્વથા ત્યાગ કરે છે, પૃથ્વી, કાચુ પાણી, અગ્નિ, હરી (લીલી) વનસ્પતિને નથી છુતા-અડતા, પંખા આદિથી હવા નથી ખાતા, મધુકરી—લિક્ષાં દેહી, ગૌચરી ઉપર જીવન નિર્વાહ કરે છે. પોતાના નિમિત્તે કરેલું કાંઈ લેતા નથી.” વગેરે વગેરે સાંભળીને એ તો દિંગ જ થઈ ગયા શું ભારતમાં કંચન અને કામીનીના સર્વથા ત્યાગી સાધુઓ છે ખરા? ઉઘાડે માથે અને ખુલ્લા પગે નિસ્પૃહતાથી વિચરી સદ્ધર્મનો ઉપદેશ આપનાર સાધુ સંસ્થા છે એ જાણી તેઓ ધણા જ પ્રસન્ન થયા. “જીંદગીમાં પ્રથમ જ આવા સાધુનાં દર્શન થયાં છે. યદિ મને કબ્જનગરમાં ખબર પડી હોત કે દર્શન થયાં હોત તો નગરમાં આપતું સ્વાગત ઝુલુસ કાઢત.” અમે કહ્યું અમારે કાંઈ એવી જરૂર નથી. તેમણે કહ્યું કે જનતા તો પુનિત થાત અત્યુ પછી સ્યાદાદ અને અદ્વૈતવાદની, દ્વૈતવાદની, જગત્કર્તૃત્વની, હિંસા-અહિંસાની, ઇશ્વરના સાચા સ્વરૂપની, સાકાર-નિરાકારની ચર્ચા ચાલી. લગભગ એક વાગ્યા સુધી શાન્તિ, પ્રેમ અને જીજ્ઞાસાથી વાતચીત ચાલી. તેમને ઘણા ખુશાલી થઈ હવે તેમને કમંક જાણવાની જીજ્ઞાસા થઈ. રાત્રે બધા સુતા તેઓ જગતા સુતા. અમારે તો સવારે વિહાર કરવાનો હતો એટલે ૩-૩૫ વાગે ઉઠ્યા. માલા આદિ જાપ કરી પ્રતિક્રમણ આદિ કરીને તૈયાર થયા ત્યાં સવાર થયું. તેમણે બધું ચુપચાપ જોયા કર્યું. પરમ ભક્ત જ ન હતા; સુધારક વિચારના હોવા છતાં સંધ્યા નિયમાદિમાં દ્રઢ હતા. સવારે પડિલેલણ સમયે આવીને સામે બેઠા. બધી ક્રિયા જોઈ પછી કહે આટલાં જ કપડામાં રાત્રિ કેવી રીતે વ્યતીત કરી? એક જ કમ્બલના બિજાનાથી આપને કેમ નિદ આવે છે? એમ કહ્યું. તમે પ્રત્યક્ષ જોયું અમે કેમ સુતા અને રાત્રિ વ્યતીત કરી તે. પછી સ્થાપનાજીતું પડિલેલણ જોયું. તેમાં બે-ચાર માલાઓ ગણવાની હતી. એક માલા તેમને બહુ જ પસંદ આવી. અમે કહ્યું કે આપવામાં વાંધો નથી પરંતુ જે માણસ માછલી, ઇંડા, શરાબ આદિ અભક્ષ્ય વસ્તુઓનો ત્યાગ કરે તેને આપીએ.

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

૧૮૫

રાત્રિનો અહિંસાનો ઉપદેશ તેમના હૃદયપટમાં રમણ કરતો હતો. બહાર જઈ થોડીવાર વિચારી પ્રતિજ્ઞા કરી કે આજથી આપે કહેલ કોઈ પણ ચીજ હું નહીં ખાઉં. બનશે ત્યાં સુધી ઘરમાં પણ આજથી તેનો બોયકોટ થઈ જશે. આખું કુટુંબ અધુ અંધ કરી દેશે. જે દિવસે ભૂલ થઈ તે દિવસે માલા આપને પાછી મોકલાવીશ. મહારાજશ્રીના પગે હાથ અને માથું અડાડી શપથ (સોગન) લીધા. આજથી જીંદગીમાં કદિ પણ માંસ, માંછલી, ડીમ, (ઘી) અને શરાબ આદિનો ઉપયોગ નહિ કરું. પછી બહુ રાજરાજ થઈ ગયા. હવે અમારા વિહારનો સમય થયો. અમે ભેટ ખાંધી નીકળ્યા. થોડુંક તેઓ પણ ચાલ્યા-આગળ ના મુકામે આવવાનું મન થયું. પછી કહે હું લાચાર છું કે આપની સાથે ચાલી શકું તેમ નથી, પરંતુ હું મોટરમાં જઈ આપના આગળના મુકામે મળીશ. અમે તે દિવસે વિહાર પણ ૮ માઈલનો હુંકા જ રાખ્યો હતો. અમે દશ-ઘાડાદશે પહોંચ્યા. તેઓ પણ લાંબુ ચક્કર મારી આવી પહોંચ્યા. પછી પ્લાસીના સુદ્ધનું સ્થાન બતાવ્યું. ત્યાં એક ઇંગ્રેજ સૈન્યનો વિનયસ્થંભ છે. તેમણે કહેલ શબ્દો નથી મુકતો. પછી પાછા આવ્યા અને પુનઃ ચર્ચા ઉપાડી. વેદાન્ત અને જૈન દર્શનની તુલનાત્મક ચર્ચા ઉપાડી. પોતે પણ સારા બંગાળી કવિ હતા. એક સુંદર નૂતન કવિતા બનાવી ગાઈ સંભળાવી. પછી તો તેમણે કહ્યું કે આ પ્રદેશમાં યદિ જૈન સાધુઓ વિચરે તો હું દરેક સ્થાને મારા જીવ્જામાં સ્થાનની અનુકૂળતા કરાવી દઈશ. સાંજે અમે ગોચરી કરવા ઉઠ્યા. તેઓ પણ જમવા ગયા. જમીને પાછા આવ્યા પછી અન્તિમ વિદાય લેતી વખતે સુંદર ભાવવાહી ભક્તિ-મય બંગાળી ગીત સંભળાવી નમસ્કાર કરી બોલ્યા: હું નારાયણનો ઉપાસક છું, અને મૂર્તિરૂપે તેની રોજ પૂજા કરું છું, પરંતુ નરરૂપે નારાયણ હો તો આપ છો. આપ સાક્ષાત્ નરરૂપે નારાયણ છો. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને મહાદેવની આ પ્રત્યક્ષ ત્રિપુટીનાં સાક્ષાત્ દર્શન કરવાથી મને ઘણું જ અનંદ થયો છે. મારી જીંદગીના આ દિવસો બહુ જ યાદગાર અને ચિરત્સરણીય રહેશે. જગત્માં યદિ કોઈને નારાયણના સાક્ષાત્ દર્શન કરવા હોય, પુનિત થતું હોય તો આપના જ દર્શન કરે. શું નારાયણ કાંઈ આપનાથી જૂઠા હોઈ શકે ખરા? હું તો નથી માનતો. મને આ જીવનમાં તો શું પરંતુ અન્ય જીવનમાં પણ આપનાં દર્શન થાય એમ પ્રાર્થના કરું છું. વગેરે વગેરે કહી તેઓ રવાના થયા. જો કે આવા જ નહીં પરંતુ આને મળતા ઘણાંય પ્રસંગો અમારે બન્યા છે પણ તે બધા અહીં નથી ટાંકતો આ દૃષ્ટાંત પણ આપવાનું મન ઓછું જ હતું પરંતુ નિષ્પક્ષ વિદ્વાન અજૈનો ઉપર જૈન સાધુઓની કેવી છાપ પડે છે તે બતાવવા ખાતર જ આ દૃષ્ટાંત કહ્યું છે, સારપછી તો અમે બંગાળી અહિંસા દિગ્-દર્શન તથા કેટલાંક સંસ્કૃત પુસ્તકો તેમને મોકલ્યાં હતાં. ચાર મુકામ સુધી તેમણે અનુકૂળતા કરી આપેલી.

ત્યાંથી પછી અમે લાંબા વિહાર કરી કાસિમખજાર જે અજમગંજ પહેલાંનું છેલ્લું મુકામ છે ત્યાં ગયા. અહીં પહેલાં સુંદર ત્રણ જનાલયો હતાં અને ત્રણસો શ્રાવકનાં ઘર હતાં અત્યારે માત્ર એક મંદિરનું ખંડિયેર ઉભું છે. અહીંથી પ્રતિમાજી અજમગંજ લાવ્યા

૧૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે. બાણુ બુદ્ધિસિંહજી દુધોરીયાએ આમંદિરના જીર્ણોદ્ધાર કરાયાનો ઉલ્લેખ મળે છે, અત્યારે તેમાંનું કશું નથી, કાળની ગતિ ગહન છે. ટુંક સમયમાં એવું વિચિત્ર પરિવર્તન થાય છે કે જેની કલ્પના પણ નથી આવતી. ત્રણસો ઘર અને ત્રણ મંદિરમાંથી કશુંય ન રહે એ કાંઈ જેવું તેવું પરિવર્તન નથી. સૌમાગ્યવિન્ય પોતાની તીર્થ માલામાં એક મંદિરનો ઉલ્લેખ આપે છે, હાલમાં બહારથી બ્યાપાર અર્થે આવીને રહેલા ૩-૪ મારવાડી ઓશવાલ જૈનોની દુકાનો છે, ત્યાંથી વિહાર કરી બંગાલની ભૂતપૂર્વ રાજધાની “મુર્શિદાબાદ” આવ્યા. આ એજ નગરી છે કે જ્યાં બંગાલના મોટામોટા કોટયાધીશે આનંદથી રહેતા હતા બંગાલની આ રાજધાની આજે છિન્ન ભિન્ન થઈ ગયેલ છે. આહી મુગલાઈ જમાનામાં લક્ષ્મીની વૈભવની છોજો ઉડતી હતી મુર્શિદાબાદના ભૂતકાલીન વૈભવ અને વિલાસની વાતો આજતો પુસ્તકના પાના પર આલેખાયેલી મળે છે.

“કોટી ધ્વજ કોઈ સહસ્રે રેશમીની કોટી ઉચ્છાહરે.”

કવિનાં આ વચનો વાંચી નગરની આજની પરિસ્થિતિ જોતાં આખમાં અશ્રુ આવ્યા સિવાય નથી રહેતાં. આજતો અહીં મુસલમાનો ખાસ વસે છે, અન્યજાતિ થોડી છે, નવાબના કુટુંબીઓ છે તેમને બ્રિટીશ સરકાર વર્ષાસન આપે છે, જે કે આજે નવાબીનું નામ નથી રહ્યું છતાં હજીયે વિલાસ અને મોજ મજાહમાંથી ઉંચા નથી આવી શકતા. આ નગરમાં કોટાધીશ જૈન શ્રીમાનો વસતા હતા, ભારતરત્ન જગતશેઠજીવા નામાંકિત પુરૂષ. અહીંજ ગૌરવ અને વૃદ્ધિ પામેલા; તેમજ તેમના વૈભવ અને પ્રભુતાનો નાશપણ આસ્થાનેજ થયો એ પણ કુદરતના ખેલ - વિધિની વિચિત્રતાજ સમજવીને? આજતો નગરમાં શ્મશાન શાન્તી દેખાય છે, ચોતરફ જૂનાં ઉભેલાં ખંડયિરો નગરીના ભૂતકાલીન ગૌરવને સહસ્ર મુખે રોતો હોય તેમ રોતિ સુરત કરી જીવનધારી રહ્યા છે. જ્યાં લક્ષ્મી દેવીની વિજય પતાકા ફરકતી ત્યાં આજે ધૂળ ઉડે છે અત્યારે તો “સાપ ગયા અને લીસોટા રહ્યા” ની ઉક્તિ બરાબર ચરિતાર્થ થઈ રહેલ છે, ગગનચુમ્બી મહેલાતોનાં ખંડિયેરોમાં આજતો કુતરાં, કુકડાં અને કુકરો બાદશાહી? ભોગવે છે. અહીં એક પૂરાણો રાજમહેલ અને સહસ્રબારી (જેમાં એક હજાર બારીઓ છે) જોવા જેવાં છે; તેમાં પુરાણ મુગલ જમાનાનાં ચિત્રો, સિકકા, હથિયારો તથા કંઈક લેખોનો સંગ્રહ છે, આ નગરીના જૈનોની સાહયબીનું ભૂતકાલિન વર્ણન વાંચવા જેવું છે, જે નીચે આપું છું.

(ચાલુ)



મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

૧૮૭

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

અનુવાક—વિકૃત્તદાસ મુ. શાહ

(ગતાંક ૫૪ ૧૬૬ થી શરૂ)

સંસ્કારોની વૃદ્ધિની સાથે સંસારનો ઉદ્ભવ થશે. સંકલ્પોના નાશ સાથે સંસાર પણ લુપ્ત થઈ જશે. અહંતું ધ્યાન કરવાથી બધા સાંસારિક ભાવોનું તિરોધાન થઈ જાય છે અથવા જેવી રીતે સૂર્યના સામનાથી અંધકાર દૂર થઈ જાય છે તેવી રીતે આપું જગત અંતર્હિત થઈ જાય છે. મન સંકલ્પોનું સ્થાન છે. સર્વ સંકલ્પોનું મૂળ ‘અહં’ નો સંકલ્પ છે. મન અને ‘અહં’ એક જ છે. ‘અહં’ ને ટાળી દો, મન ટળી જશે.

આપણી સામેના દ્રશ્ય પદાર્થોમાં આપણી બધી કામનાઓને સમેટી લઈને અને શુદ્ધ ચિત્તદ્વારા આપણા અશુદ્ધ ચિત્તને દૂર અને સંયમી બનાવીને મનમાં ઉપસ્થિત થનાર બધા સંકલ્પોને નિર્મૂળ કરી દો. વર્ષો સુધી તપ કરી શકાય છે, એકી સાથે ત્રણે લોકમાં ભ્રમણ કરી શકાય છે; પરંતુ જ્યાં સુધી દ્રઢતાપૂર્વક સંકલ્પના નાશના માર્ગ પર આગળ નથી વધાતું ત્યાં સુધી નિર્વિકલ્પ મોક્ષની પ્રાપ્તિ નથી થઈ શકતી, એટલા માટે જ સંકલ્પના નાશ અર્થે પ્રયત્ન કરો અને દુઃખ તથા વૈધર્મ્ય રહિત આત્માનંદ પ્રાપ્ત કરો. સંકલ્પોની માળામાં અસંખ્ય વિચારોના મણીયો શુંથેલા છે. જે માળાના ટુકડેટુકડા કરીને જોશો તો તમને જણશે કે તેની અંદર શુંથેલા ભ્રમાત્મક વિચારોનું શું થાય છે.

ભોગથી સંતોષની પ્રાપ્તિ નથી થતી. એ વિચાર જ ભૂલભરેલો છે. ભોગ ઇચ્છાને જીવતી કરે છે અને તેને પુષ્ટ બનાવે છે. વૈરાગ્ય તેમજ ત્યાગથી જ મનને સંતોષ અને શાંતિ મળે છે.

ભોજન કેવળ શક્તિનો રાશિ છે, જળથી શરીરને શક્તિ પ્રાપ્ત થાય છે, વાયુ પણ શક્તિ આપે છે. આપણે ભોજન વગર ઘણા દિવસ સુધી જીવી શકીએ છીએ, પરંતુ હવા વગર ઘણો વખત જીવી શકતા નથી. પ્રાણપ્રદ વાયુ (oxygen) બહુ જ આવશ્યક વસ્તુ છે. શરીરની રક્ષા માટે કેવળ શક્તિની આવશ્યકતા છે. જે આપણે કોઈ બીજા ઉપાયથી શક્તિ પ્રાપ્ત કરી શકીએ તે આપણે ભોજન તદ્દન છોડી શકીએ છીએ. યોગી લોકો અમૃતપાન કરીને ભોજન વગર શરીરને ટકાવી રાખે છે. એ અમૃત તાળવાના એક કાણામાં

૧૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રવાહિત રહ્યા કરે છે. એ શરીરમાં પ્રવાહિત થઈને તેનું પોષણ કરે છે. જ્ઞાની પુરૂષ પોતાના શુદ્ધ અને અજિત સંકલ્પથી શક્તિ પ્રાપ્ત કરી શકે છે અને ભોજન વગર શરીરનું પોષણ કરી શકે છે. જો તમે સૌરશક્તિ અથવા દ્યુશક્તિથી શક્તિના આકર્ષણનો વિધિ જાણી લ્યો તો તમે કેવળ એ શક્તિથી જ વર્ષો સુધી શરીરનું પાલન કરી શકો છો અને ત્યારે તમે ભોજનનો ત્યાગ પણ કરી શકો છો.

સંકલ્પ ગતિશીલ હોય છે. વસ્તુતઃ એ સાધકનું શરીર છોડીને કોટડીમાં ચક્કર માર્યા કરે છે. તે બીજાના મગજમાં પણ પ્રવેશ કરે છે. હિમાલયની એક ગુફામાં રહેનાર એક સાધુ અમેરિકાના કોઈ ખૂણામાં પોતાની બળવાન સંકલ્પ-શક્તિ પ્રેરી શકે છે. તે એક ગુફામાં પોતાની શુદ્ધિની ચેષ્ટા કરે છે. તે ખરી રીતે સંસારને શુદ્ધ કરે છે; વિસ્તૃતરૂપે સંસારનું ભલું કરે છે. વિચાર-વિનિમય એક જાતનું વિજ્ઞાન છે. મન આકાશ જેવું વિભુ છે, તેથી વિચાર-વિનિમય સંભવિત છે.

વિચાર બહુ જ સંક્રામક હોય છે. તમારી અંદરનો એક સહાનુભૂતિનો વિચાર જેઓ તમારા સંપર્કમાં આવે છે તેઓમાં તેવો જ સહાનુભૂતિનો વિચાર ઉત્પન્ન કરે છે. કોઈ મનુષ્ય પોતાની ચારે તરફના મનુષ્યોમાં પોતાના ક્રોધના વિચારો ઉત્પન્ન કરે છે. તે એક મનુષ્યના મસ્તકને છોડી બહુ દૂર રહેનાર બીજા મનુષ્યના મસ્તકમાં પ્રવેશ કરે છે અને તેનામાં ઉત્તેજન ઉત્પન્ન કરે છે. એક સુખપ્રદ વિચાર બીજામાં સુખપ્રદ ભાવની સૃષ્ટિ કરે છે. હર્ષવેલાં બાળકોને નાચતાંકુદતાં જોઈને આપણે આનંદનો અનુભવ કરીએ છીએ અને અત્યંત હર્ષમાં મગ્ન થઈએ છીએ.

જ્ઞાનીપુરૂષમાં વાસનાત્મક પ્રકૃતિનું પૂરેપૂરું ઉન્મૂલન થયું હોય છે. સાધકમાં એ સુસંયત-દશામાં રહે છે. ગ્રહસ્થની અંદર એ અસ્થિર રહે છે ને એનું દમન નથી કરી શકતાં. સંકલ્પની નબળાઈને લઈને તે વિવશ બનીને તેનું પોષણ કરે છે.

મનને શિક્ષિત કરો, મનને કહો કે ‘રે મન દ્રઢ થા, કેવલ એક વિષય ઉપર લગી રહે.’ જો એ વિચલિત થાય, ભટકવા લાગે તો કોઈ એકાન્ત સ્થાનમાં જાઓ. બે-ત્રણ જાગી લપાટ મેડો ઉપર લગાવો ત્યારે જ મન સ્થિર થશે ભટકતા મનને રોકવામાં આત્મશાસન કંઈક સહાય કરે છે. મન જ્યારે કોઈ પણ લક્ષ્યથી બહાર જાય, જ્યારે કોઈ દૂષિત વિચારોનું પોષણ કરે ત્યારે તેને શિક્ષા કરવાની ધમકી આપો.

જેવા સંસ્કાર હશે તેવા જ, વિચારો અને તેવી જ ઇચ્છાઓ હશે. જો

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

૧૮૯

આપણા સંસ્કાર સારા હશે તો આપણા વિચાર અને ઇચ્છાઓ સારા જ હશે. આલીશ વર્ષની અવસ્થા સુધી દુષ્કર્મ કર્યું હોય તો તે પછી હવે પણ દાન, જપ, તપ, દમ, સ્વાધ્યાય, ધ્યાન, દીનસેવા કરવાની શરૂઆત કરો. બીજા જન્મમાં એ સારા સંસ્કારો તમને અધિક ધાર્મિક કર્મ કરવામાં પ્રવૃત્ત કરશે. તેઓ સારી ઇચ્છાઓ અને સારા વિચારો ઉત્પન્ન કરશે.

अपि चेत्सुदुराचासे भजते मामन्यभाक् ।

साधुरेव स मन्तव्यः सम्यग्व्यवस्थितो हि सः ॥

અત્યંત પાપી મનુષ્ય પણ અનન્ય ભાવથી મારી ભક્તિ કરે છે તો તેને સાધુ સમજવો જોઈએ, કેમકે તેણે સમ્યગ્ નિશ્ચય કર્યો છે.

જે મન આસક્તિ, મોહ, ઇર્ષ્યા, કામવાસના, સ્વાર્થ અને ક્રોધમુક્ત હોય છે તે જ સતત ઇશ્વરનું સ્મરણ કરી શકે છે.

મન ઘણી જ રહેલાઈથી સાંસારિક વિષયોનું ચિંતન કરે છે. તે એનો સ્વભાવ છે. માનસિક શક્તિ તે તરફ ઘણી જ રહેલાઈથી પ્રાપ્તિત બને છે. માનસિક શક્તિ બુદ્ધિ સાંસારિક વિચારોના સુંદર માર્ગે ઘણી જ રહેલાઈથી વહે છે તેથી ઇશ્વર ચિંતન તેને ઘણું જ ક્લિષ્ટ લાગે છે. વ્યવહારમાં ફસાયેલા સાંસારિક પુરૂષને માટે તો તે એક પર્વતસ્થ ક્રિયા છે. ઇશ્વરચિંતન એક મહાન માનસિક ભ્રમ લાગે છે. એ ગંગા નદીમાં પ્રવાહથી વિમુખ હોડી હાંકવા જેવું કઠિન છે. સતત પ્રયત્ન અને ત્યાગદ્વારા એ ઇચ્છાઓને ઇશ્વર તરફ પ્રવાહિત થવા યોગ્ય બનાવી શકાય છે. જો સાંસારિક વિપત્તિઓ અને સંકટોથી બચવા રહ્યા હો તો એ સિવાય બીજો કોઈ ઉપાય જ નથી.

આસક્તિ વગર પણ આકર્ષણ થઈ શકે છે આપણે એક સુંદર વસ્તુ, ગુલાબનું પુલ તથા રમણી જોઈને આકર્ષિત થઈ શકીએ છીએ, પરંતુ એ આવશ્યક નથી કે આપણે ગુલાબના ફુલ અથવા રમણી ઉપર આસક્તિ થવું જોઈએ. આસક્તિ તો અધિકાર અને ભોગ ઉપરાંત આવે છે.

બરાબ વિચારો દબાવવામાં ઇચ્છાશક્તિનો વ્યય થાય છે, અને ઘણો જ થાક લાગે છે. નિઃશબ્દના નિયમ પ્રતિપક્ષ ભાવનાના નિયમો કરતાં વધારે કઠિન હોય છે. જ્યાં કામવાસનાના વિચાર ઉઠે ત્યાં પવિત્રતાના વિચારને સ્થાન આપો. ધાર્મિક પુસ્તકનો પાઠ શરૂ કરો. કોઈ વાળંત્ર લઈને ઇશ્વરનું ભજન શરૂ કરો, જેથી અશુદ્ધ વિચાર હ્રુપ્ત થઈ જશે. જ્યારે દ્રેષ થાય ત્યારે પ્રેમના વિચાર ઉપસ્થિત કરો, જેનો તમે દ્રેષ કરતા હો તેના સદ્ગુણોનું ચિંતન કરો, તેના ઉદાર કૃત્યોનું વારંવાર સ્મરણ કરો. તેનો સારો સત્કાર કરો. તેની સાથે નમ્ર શબ્દોમાં

૧૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

વર્તમાન સમાચાર

શ્રી કદંબગિરિતીર્થ અંજનશલાકા અને પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ—

શ્રી શત્રુંજય મહાન તીર્થપ્રાસાદહોવાથી ૧૦૮ શિખરો રૂપી મુકટથી બિરાજમાન છે. તેમાં આ કદંબગિરિ શિખર સજીવન અને મહાન ચમત્કારોથી ભરેલું, અને શ્રી તીર્થો-ધિરાજના મુખ્ય શિખર કે જ્યાં રાયણપગલા, મૂળટુંક વગેરેના પ્રભાવવાળું, ઉભય લોકને હિતકારી, સકળ પાપોને નાશ કરનાર, મુખ્ય તીર્થથી શુમારે ચાર માઇલના અંતરે જમણી બાજુએ આવેલું આ તીર્થ છે, કે જે હાલ બાર ગાઉની પ્રદક્ષિણામાં સર્વથી પ્રથમ આવે છે.

આ કદંબગિરિ તીર્થ ઉપર ભગવાન રૂપભદ્રેવપ્રભુના શ્રીનાભનામના ગણધર ભગવંત ત્યાં યાત્રાર્થે પધારેલા. પ્રભુના પુત્ર પ્રથમ ચક્રી શ્રી ભરતમહારાજે પુછેલા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં વર્ણવેલું, તેમ જ શ્રી પુંડરીક ગણધર ભગવાન કે જેમના નામથી શ્રી પુંડરીકગિરિ કહેવાય છે, તેમણે પણ શ્રી શત્રુંજય ગિરિ મહીમા વર્ણવ્યો હતો. ત્યારબાદ શ્રી ગૌતમગણધર મહારાજે, શ્રી સુધર્માસ્વામી ભગવંતે પણ વિસ્તારથી આ ગિરિ મહીમા વર્ણવ્યો હતો, છેવટે પંચમ આરામાં થયેલા શ્રી ધનેશ્વરસૂરિ મહારાજે પણ અલ્પસત્ત્વના ઉપકાર માટે શ્રી શત્રુંજય માહાત્મ્યગ્રંથમાં શ્રી કદંબગિરિના મહિમા વિસ્તારથી વર્ણવેલો છે, જેમાં શ્રી નાભ ભગવાન ચક્રવર્તી શ્રીભરત

વાતચીત કરો, તેની સાથે હસો ખેલો, તેની ચરણસેવા કરો, અને તેને ઇશ્વ તું સ્વરૂપ સમજો. દ્રેષ દૂર થઈ જશે. જ્યારે ભય લાગે ત્યારે મનને સાહસના ભાવોથી ભરી દો. જ્યારે મનમાં ઉત્તેજના થાય ત્યારે સહિષ્ણુતા, સંતોષ અને આત્મ-સંયમ વગેરેનું ચિંતન કરો. અભાવાત્મક વિચારો આપોઆપ નષ્ટ થઈ જશે. કોઈ વખત મનને એક કામ કરવાનો હુકમ કરવો પડશે અને કોઈ વાર તેને ઠબાવવું પડશે. કોઈ વખત તેનો ઉપહાસ કરવો પડશે અને કોઈવાર માનસિક શિક્ષા કરવી પડશે.

તમારે સાવધાનીથી જોવું પડશે કે તમે આધ્યાત્મિક માર્ગે આગળ વધો છો કે નહિ અથવા તમારી ઉત્તતિ અટકી ગઈ છે અથવા તમારા મનની કેવી અવસ્થા છે, એ વિચિન્ન છે કે એકાગ્ર છે. જો તે વિચિન્ન હોય તો તમારે વિચિન્નતાના કારણોને સંતોષ અને સાવધાનીથી યોગ્ય સાધનોદ્વારા દૂર કરવા જોઈએ.

(આલુ)

વર્તમાન સમાચાર.

૧૯૧

મહારાજને આ ગિરિનું પ્રભાવશાળી કથન સંભળાવે છે. (જુઓ શત્રુજય માહાત્મ્ય શ્રી ધનેશ્વરસુરિકૃત પાંચમો સર્ગ, શ્લોક ૭૧૧ થી ૭૨૫.) ખીજી હકીકતો સાથે જણાવે છે કે, ઉત્સર્પિણી કાળના ચોવીસમા તીર્થંકર શ્રી સમ્પ્રતિ ભગવાનના શ્રી કદંબ ગણધર ભગવાન કોડ મુનિઓ સાથે આ ગિરિ શિખર ઉપર મોક્ષે ગયા છે તેથી આ શિખર કદંબગિરિ નામથી પ્રખ્યાત થયેલું છે તેમાં દેવતાઘ ઔષધિઓ, સત્ કુપિકાઓ, રત્નખાણો તથા ઉત્કૃષ્ટ કલ્પવૃક્ષો વિદ્યમાન છે. આ તીર્થ ઉપર દીવાલી કે મકરસંક્રાંતના દિવસે મંડલ સ્થાપન કરે તેને નિશ્ચયથી દેવતાઓ પ્રત્યક્ષ થાય છે. જો કે કાળના પ્રભાવે પાદુકા, રાયણ વૃક્ષ, મૂળ દુક વગેરે કાળરૂપ દોષથી ઢંકાયેલ તે વસ્તુઓ કાળદોષ નિવૃત્ત થતાં દેખાશે અને ફરીથી અત્યંત ખ્યાતિ પામશે વગેરે વગેરે અચિંત્ય પ્રભાવ જાણી, ભરતમહારાજે ભાવિમાં વર્તમાન કાળના થનારા ચોવીસમા જિનેશ્વર શ્રી વર્ધમાસ્તવામી ભગવાનનો પ્રાસાદ વર્ધિક રત્ન પાસે કરાવ્યો હતો. આ અપૂર્વ તીર્થ મહિમા આચાર્ય શ્રીમાન વિજયનેમિસૂરીશ્વરજીના લક્ષમાં હતો તેમજ તેઓશ્રીના હસ્તે વર્તમાનકાલિક આ ઉત્તમ કાર્ય થવું સરજાયેલ હોવાથી કેટલાક વખતથી, સં. ૧૯૬૬ ની સાલથી, પ્રયત્ન કરતાં તે માંગલ્ય કાર્યનો ઉદ્ધાર ગઈ ફાગણ શુદ્ધ ૩ ના રોજ ઉત્સાહપૂર્વક, વિધિવિધાનથી નીચે પ્રમાણે થયેલ છે.

કદંબગિરિની તળાટીમાં હાલ શ્રી આવનજિનાલય પૂર્વક મુખ્ય મંદિર શ્રી મહાવીર પ્રભુનું અને ફરતી આવન દેરી કે જેમાં અતિત, અનાગત અને વર્તમાન કાળના તીર્થંકર ભગવાનો, વીશ વિહરમાન ભગવંતો, ચાર શાશ્વતા જિનેશ્વરો અને ગણધર ભગવંતોની નવી પ્રતિમાઓ તૈયાર થતાં સુંદર, શુદ્ધ, શાઓકત સામગ્રીઓવડે વિધિવિધાનપૂર્વક અંજનશલાકા ફાગણ શુદ્ધ ૨ ના રોજ કરી, ફાગણ શુદ્ધ ૩ ના રોજ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ કરી બિરાજમાન કરવામાં આવેલ છે કે જેથી એક અપૂર્વ તીર્થના ભૂતકાળનું સ્મરણ વર્તમાન કાળમાં તાબું કયું છે. શ્રી મહાવીર પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા અમદાવાદવાળા શાહ કરમચંદ કુલચંદની પુત્રી પુંજી જીહેને કરી મનુષ્ય જન્મનું સાર્થક કયું હતું અને ખીજી દેરીઓમાં કાઠીયાવાડ, ગુજરાત વગેરે શહેરના જુદા જુદા જૈન બંધુઓએ કરી છે. મહોત્સવ નિમિત્તે વિધિ વિધાન સાથે રોજ જુદા જુદા ગૃહસ્થો તરફથી નવકારશીના જમણે, પૂજા, આંગી, ભાવના વગેરેથી પણ દેવ, ગુરૂ, ધર્મ, સ્વામીભાઈઓની ભક્તિ થતી હતી. અમદાવાદથી શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના પ્રતિનિધિઓ (નગરશેઠ કરતુરભાઈ, શેઠ માણેકલાલભાઈ મનસુખભાઈ, શેઠ સારાભાઈ ડાયાભાઈ વગેરે) અને ખીજા સ્થળેથી મળી પંદર હજાર માણસો દેવ ભક્તિના આ કાર્યમાં ભાગ લેવા એકઠું થયું હતું. આ તીર્થનો વહીવટ નવેસરથી શ્રી જિનદાસ ધર્મદાસના નામથી શરૂ કરવામાં આવ્યો છે. એ રીતે મહોત્સવ પરિપૂર્ણ થયો હતો. આચાર્ય મહારાજશ્રીના ઉપદેશથી હજી કદંબગિરિના શિખર ઉપર પણ આવનજિનાલય સાથે દુકનું કામ શરૂ છે. મૂળનાયકજી શ્રી આદિશ્વર ભગવાન, ચરણ પાદુકા, કુંડ વિસામા વગેરે શ્રી સિદ્ધાયજીની મુખ્ય દુક પ્રમાણે તેમજ વિશેષ વિધિ વિધાન પ્રમાણે તીર્થરચના, અંજન-શલાકા, પ્રતિષ્ઠા, હવે પછી થશે-કાર્ય શરૂ છે, ત્યાં તો જવાલના મારવાડી બંધુ કપુરચંદજી તારાચંદજી જેની પાસે માત્ર એંશી હજારની મિલકત છે તેમણે પોતાની મીલકતનો અડધો ભાગ, એકતાળીશ હજાર રૂપિયા બોક્ષી ગિરિ ઉપર મૂળનાયક પ્રભુજીની

૧૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રતિષ્ઠાનો આદેશ લીધો છે ધન્ય છે આ બધુને કે પોતાની અડધી પુંજ આપી મનુષ્ય જન્મનું સાર્થક કરી ભૂતકાળમાં આવા અનેકાં દષ્ટાંતો સિદ્ધ કરી બતાવ્યા છે. ઉક્ત આચાર્ય મહારાજે પણ શત્રુંજય માહાત્મ્યમાં વર્ણન કરવામાં આવેલ આ ગિરિરાજના અપૂર્વ મહિમા છે તેને વર્તમાન કાળમાં સમયાનુસાર તીર્થ બતાવી તે વસ્તુ સિદ્ધ અને સાબિત કરી બતાવી છે. આ માંગલ્ય દેવલકિતનું અપૂર્વકાર્ય, તીર્થ જલદીથી બનાવ્ય અને તેની ભક્તિ કરી અનેક પ્રાણીઓ સંસાર તરી જાય એમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

ધી જૈન સેનેટરી એસોસીએશન મુંબઈ પ્રચાર કમીટીનો રીપોર્ટ

ઉપરોક્ત સંસ્થાની આરોગ્ય પ્રચારક કમિટીની એક મીટિંગ ડૉ. મો. એચ શાહના દવાખાનામાં શેડ લલુભાઈ કરમચંદ દલાલના પ્રમુખ પણા નીચે તા. ૨૦-૨-૩૩ ના રોજ મળી હતી, જે વખતે એન સેક્રેટરી મી. નરોત્તમ બી. શાહે રીપોર્ટ રજુ કરતા જણાવ્યું કે રીપોર્ટવાળા વર્ષમાં એડવર્ડ થીએટરમાં મીસીસ સુલોચના જહેન મોદીના પ્રમુખપણા નીચે આરોગ્યતાને લગતી શીશ્મ (૧) સરતને લગતી (૨) રક્તપીનીઆને લગતી અને (૩) રાજતરંગની ક્રામીક શીશ્મ બતાવવામાં આવી હતી. ત્યાર બાદ કોમીક હુલડ વગેરેના કારણોને લીધે ઉપરોક્ત પ્રવૃત્તિ વધુ પ્રમાણમાં થઈ શકેલ ન હોવાથી કમીટીએ આરોગ્યતાને લગતું જ્ઞાન ફેલાવવા માટે પ્રયાસ ચાલુ રાખ્યો હતો અને જુદા જુદા વિદ્વાન ડોક્ટરને તેના અભિપ્રાય સાથે બાળપત્રીકા, અને આરોગ્ય પત્રીકાની લગભગ ૭૦૦૦ કોપીઓ જુદી જુદી જાતના રોગોના કારણો અને જરૂરીઆત દર્શાવનારી સૂચનાઓ ચિત્રો સહીત જૈન કોમમાં મુંબઈ શહેરમાં તેમજ બહાર ગામમાં મફત વેચવામાં આવી હતી આ ઉપરાંત અમદાવાદ અને વડોદરામાં મરાયેલ બાળ સંસ્થાલ વખતે આ પત્રીકાઓ છુટથી મફત વહેંચી હતી; આ યોજનાને અંગે બધી મળી ને રૂ. ૭૫૫-૦-૬ આવક થઈ હતી અને રૂ. ૬૯૨-૪-૬ સીનેમાની શીશ્મ બનાવવાનો આરોગ્ય પત્રીકા છપાવવા એ અને તે નિમીત્તે થયેલ પ્રચારકાર્યમાં ખર્ચ થયેલ બાકી રૂ. ૬૨-૧૨-૦ પુરાત બાકી રહેલ છે આવા કાર્યમાં જેજે સદગૃસ્થોએ મદદ આપી છે તેનો અંતઃકરણથી આભાર માનવામાં આવે છે અને અત્યાર સુધી જૈન સેનીટરી એસોસીએશન મારફત જે મદદ મળી છે તેથી ઉપર પ્રમાણે કાર્ય કરી શક્યા છીએ, પરંતુ આ કાર્ય આટલેથી સમાપ્ત ન થઈ જાય તેટલા માટે અને કોમના જીવન મરણના સવાલને અંગે આવી જતનું પ્રચારકાર્ય ચાલુ રહે તેટલાં માટે જૈન સેનીટરી એસોસીએશને રૂ. ૮૫૦૦ ની રકમ જે એકંમાં જમે છે તે જૈન કોમના તંદુરસ્તીના હિતાર્થે આવા કાર્યમાં ઉપયોગમાં આવે તે માટે જન સમુહને આરોગ્યતાના લાભો સમજાવવા માટે કોમના ડોક્ટરો અને વિદ્વાનો રસ લેતા થાય તે માટે પ્રયાસો કરવામાં આવે તેવું અંતઃકરણથી ધચ્છી આ રીપોર્ટ જાહેર જૈન પ્રજાની જાણ માટે પ્રસિદ્ધ કરીએ છીએ ઉપર પ્રમાણે રીપોર્ટ સર્વાનુમતે પસાર કરી સભા સિર્જન થઈ હતી.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૯૩

નોટ—ઉપરની સંસ્થાની લાંબા વખત સુધી સેવા કરનાર ભાઈ નરોત્તમદાસ બી. શાહ ત્રીશ વર્ષ સરકારી (સીટીઇમ્પુવમેન્ટટ્રસ્ટ મુંબઈની) નોકરીમાંથી રીટાયર થઈ હવે પછીની જીંદગી પ્રભુભક્તિ અને યત્કિંચિત કામ સેવા કરવા માટે ગાળવા સ્વદેશ તરફ આવવાના છે, તેઓ આ સંસ્થાની નિસ્વાર્થ સેવા બળવ્યા પછી હવે આ સંસ્થાનું ભવિષ્યમાં કાર્ય ચાલુ રહે તેવી ધન્ય ધરાવતા હોવાથી તેઓ પોતાની પાછળ આ કાર્યમાં કોઈ સેવાભાવી તેમના જેવો બહાર આવે તેમ ઇચ્છે છે, મુંબઈમાં રહેતાં તેવા વિદ્વાન, શ્રીમાન કે સેવાભાવી કોઈ પણ જૈન બંધુ આ સંસ્થાનું કાર્ય મુંબઈમાં વસતા જૈન બંધુઓ માટે ઉપારી લે તો તે આશીર્વાદ સમાન થઈ પડે તેમ છે. તૈયાર વ્યવસ્થીત અને તેના ઉપરોક્ત પ્રચાર કાર્ય માટે નાણાની પણ જોગવાઈ સામાન્ય રીતે આ સંસ્થા પાસે છે જેથી સેવાભાવી કોઈ પણ બંધુ આ કાર્ય ઉપારી લે અને આ સમાજસેવાના કાર્યોમાં સેવાભાવે બહાર આવે તો આવા કાર્યો નબી રહે, પ્રગતિમાન થયા કરે જેથી આ સેવાનું કાર્ય પણ ચાલુ રહે તે માટે તેની કમીટીના સભ્યો અને સેક્રેટરી સાહેબો તેવો ઉત્સાહ ભવિષ્યમાં નિભાવી રાખશે અને નરોત્તમ ભાઈ બી શાહ જેવા સેવાભાવીને શોધી આ પ્રચારકાર્ય શરૂ રાખશે એમ ઇચ્છીએ છીએ.

(સેક્રેટરીઓ.)

મુનિવિહાર.

મહાશુદ્ધિ ૧૦ના નવાડીસાથી મુનિરાજશ્રી હંસવિજયજી મહારાજ તથા પંચાસ શ્રી સંપતવિજયજી મહારાજ, શ્રી વસંતવિજયજી, શ્રી રમણીકવિજયજીએ વિહાર કર્યો છે અને રાજપુર જુનાડીસા, ગઢગામ, સહ્યા, કાતરાગામ થઈ મહેર પધાર્યા છે. આમ ગામમાં સંવત ૧૯૭૪માં આંજણના ઘર પાસેથી જમીનમાં ખીલો ધાલતાં કાળાપાણીની પ્રાચીન ચોવીશી નિકળી છે, તેના ઉપર સંવત ૧૪૫૮ નો લેખ છે તથા પ્રતિમા એક શ્રી પાર્શ્વનાથની સંવત, ૧૯૮૦માં લેવાકણીના વાસમાંથી નિકલી છે અને ૧૯૮૮ માં સંપ્રતિ રાજના વખતની બે પ્રતિમાઓ પાણીની કણીના વાસમાંથી નિકળી છે. અહિંથી મહારાજશ્રી જગરાલ પધાર્યા હતા ત્યાં શ્રી નેમિનાથજીની ઘણી પુરાણી સ્થાપતિ જમીનમાંથી નીકળી છે.

જગરાલથી યાત્રા કરી જામે પધારતાં ડીસાના સદ્ગૃહસ્થો તથા નવાગામ તથા ગઢગામ વિગેરેના શ્રાવકો વંદનાર્થે આવ્યા હતા. જગરાલના ખારોટ પણ આવ્યા હતા તે સર્વેની ભક્તિ જાણના શ્રાવકો કરી હતી. ત્યાંથી ફાગણ સુદિ ૧ના દિવસે મુનિરાજશ્રી હંસવિજયજી મહારાજ તથા પંચાસજી શ્રી સંપતવિજયજી મહારાજદિ હાણા ૪ વાગડોદમાં પ્રવેશ થયો ત્યાંના રહિશ શ્રાવકો સાથે શ્રી ચાંપગામમાં પ્રવેશ કર્યો હતો તે પ્રસંગે પાટણના નગર-શેઠ વિગેરે સદ્ગૃહસ્થોની હાજરી હતી. ત્યાં બે દિવસ પ્રભાવિક ઘણી પ્રાચીન પ્રતિમાના દર્શનનો લાભ લેતાં પાટણથી ઘણા શ્રાવક શ્રાવિકાઓએ અત્રે આવી દર્શનનો લાભ લાધો હતો.

પાટણમાં મુનિપ્રવેશ —

મુનિરાજશ્રી હંસવિજયજી મહારાજ તથા પંચાસજી શ્રી સંપતવિજયદિ હાણા ૪નો પાટણમાં ફાગણ સુદિ ૫ ના દિવસે વાજીત્રાના નાદ સાથે પ્રવેશ થતાં ઘણા મુનિવરો સન્મુખ આવ્યા હતા અને દર્શનાર્થે ઠેકાણે ઠેકાણે મનુષ્યોની મેદની મળી હતી. શ્રી પંચાસરા પાર્શ્વનાથનાં દર્શન કરી ઉપાશ્રમે આવતાં સૌભાગ્યવતી શ્રાવિકાઓએ રસ્તામાં કેટલીક જગ્યાએ શ્રીફળ અને રૂપાનાણા સહીત ગહુલીઓ કરી હતી. ઉપાશ્રમે આવી પ્રવર્તકશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજને વંદન કરી મહારાજશ્રીએ ચતુર્વિધ સંઘને ધર્મદેશના આપી. દેશના

૧૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દરમીયાન પ્રાચીન તીર્થ રામસેનનો પ્રાચીન અને અર્વાચીન સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ સંબંધીયો હતો તે સાંભળી શ્રોતાજનો સહર્ષ પેંડાની પ્રભાવના લઈ વિસર્જન થયા હતા.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

શ્રી પ્રભાણનય તત્ત્વાલોક: શ્રી વાદિદેવસુરિકૃત, રામ ગોપાળાચાર્યકૃત આળખેાધી દીપ્પણી સંકલિત અને મુનિરાજ શ્રી હિમાંશુવિજયજી સંશોધિત.

મૂળસૂત્ર અને ટીકા સહિત આઠ પરિચ્છેદમાં આ ગ્રંથ પ્રગટ થયેલ છે. આ ગ્રંથની પ્રતાવના, મૂળ ગ્રંથ વિષયાનુક્રમ, પાઠાંતરો, અકારાદિ અનુક્રમે સૂત્રોની નોંધ વગેરે સંશોધનકાર મહાત્માએ વિદ્વતાપૂર્વક આ ગ્રંથમાં આપી તેના અભ્યાસીઓ માટે સરલતા કરી આપી છે. આવા ગ્રંથો આ રીતે પ્રગટ થાય તે જૈન ન્યાય સાહિત્યમાં અભિવૃદ્ધિ છે. ક્ષિંબત ચૌદ આના પ્રગટ કર્તા દીપચંદજી ખાંડીયા. ઉજ્જવન માગવા શ્રી વિજયધર્મસૂરિજી ગ્રંથમાળા-શ્રે દી તાનચંદજી સાકળચંદજી તથા શ્રીમતી પુરી જહેને શેઠ હુમ્માજી ઉમાજીના સ્મરણાર્થે દ્રવ્ય સહાય આપી ગુનોદ્ધારનું ઉત્તમ કાર્ય કરેલ છે.

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ પાલીતાણા - સં. ૧૯૮૭ ની સાલનો

રીપોર્ટ તથા હિસાબ.

આધ્યાત્મિક (ધાર્મિક) માનસિક (સકુલ) અને શારીરિક (વ્યાયામ) શિક્ષણ-કેળવણી ત્રણે એક સાથે આપનારી અને ઉદ્યોગ-હુન્નરશાળાની પણ સાથે શરૂઆત કરનારી, ૧૫) વિદ્યાર્થીઓના પોષણ અને શિક્ષણ (વિદ્યાલય સકુલ વડે) આપનારી ગ્જળવા પ્રમાણે આ એક જૈન સંસ્થા છે. અભ્યાસની કમીટીના હસ્તક સોળવર્ષથી ચાલતી (અને મૂળ એકવીશ વર્ષથી ચાલતી) આ સંસ્થા તેના હાલના ઉત્સાહી, સેવાભાવી, પ્રયત્નશીલ, ધર્મશ્રદ્ધાળુ કાર્યવાહકોના હસ્તમાં મુકાયા પછી વિદ્યાર્થીઓની વૃદ્ધિ, શિક્ષણ, આરોગ્ય, સંગીત, વ્યાયામ ધાર્મિક સરકાર એ વિગેરેવડે દિવસાનુદિવસ વિદ્યાર્થીઓમાં તે પ્રગતિ કરી રહેલ છે તે તેના અત્યાર મુખીના પ્રગટ કરેલા દરેક રિપોર્ટો વાંચતા માલમ પડે તેવું છે અરિપોર્ટમાં નાનીમોટી દરેક હકીકત (કાર્યક્રમનો વિસ્તાર) પ્રમાણિકપણે પ્રયાસપૂર્વક આપવામાં આવ્યો છે, જેથી કોઈ તેવી કે ઓછાવધતા કામ કરનારી સંસ્થાને આ સંસ્થાની કાર્ય કે રીપોર્ટ સંકળના સહાય ભૂત-અનુકરણીય થઈ પડે તેવું છે આવું સુંદર કાર્ય કરનારી સંસ્થાને છેવટે ખર્ચના પ્રમાણમાં આવક ઓછી થાય કે ટોટો પડે છે તેને માટે જૈન સમાજે કે કોઈ પણ જૈન અંધુઓએ ઉદારતાથી આર્થિક સહાય કરવાની જરૂર છે. કારણ કે વિશેષ આર્થિક સહાય મળતાં તેના કાર્યવાહકો દરેક કાર્યોની વિશેષ પ્રગતિ કરી શકે તેવું છે તેમ તેમના આટલા વર્ષોના વહીવટથી ખાતરી થાય છે, જેથી આ સંસ્થાને દરેક પ્રકારની સહાય દરેક જૈન અંધુઓએ પ્રથમ દરજ્જે વિશેષ આપવાની જરૂર છે. ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ તો એટલી સુંદર કહેવાય છે (જણાય છે) કે વીઝીટ કરનાર જૈનધર્મી કોઈ પણ અંધુ, કોઈ પણ મુનિરાજ સંતોષ જાહેર કર્યા વગર રહેતા નથી જેથી દરેક જૈન અંધુઓએ આ રીપોર્ટ ખાસ મંગાવી, વાંચી વિચારી, સંસ્થાની મુલાકાત લઈ તેના ખર્ચમાં પડતા ટોટાને બચાવી લેવા અને વધારે સુંદર પ્રગતિ થવા પોતાનો ઉદાર હાથ લાંબાવવા આ સંસ્થાને ખાસ પહેલી તકે જરૂર છે.

શ્રી પાળ મહારાજનો રાસ.

શ્રી નવપદજી મહારાજનો મહિમા અપૂર્વ છે, કોઈ પણ જોઈ તે માટે અગણ્ય નથી. ચૈત્ર માસ અને આસો માસમાં આવતા ઝોળી-આયંબીલ તપ કરી શ્રી નવપદજી મહારાજની આરાધના કરાય છે. એ અઠ્ઠાઈના દિવસોમાં શ્રી નવપદજી મહારાજનું અપૂર્વ મહાત્મ્ય જેમાં આવેલ છે તેવા શ્રી પાળ મહારાજનું અદ્ભુત ચરિત્ર તેનો રાસ જે વંચાય છે, તે મૂળ તથા તેનું સરલ ગુજરાતી ભાષાંતર સર્વ કોઈ સમજી શકે તેવી ગુજરાતી ભાષામાં આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. પાના ૪૬૦ પાકું કપડાનું બાઈડીંગ સુંદર ગુજરાતી ભાષામાં પ્રગટ થયેલ છે, ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૫ પૂર્ણિમા સુધીમાં લેનારને એ રૂપિયા (પોસ્ટેજ જુદું) ની કિંમતે આપવામાં આવશે.

શ્રી નવપદજીની પૂજા. (અર્થ, નોટ, મંડલ, યંત્ર, વિધિ વગેરે સહિત.)

પ્રભુભક્તિમાં તક્ષીન યષ્ઠ ષષ્ટસિદ્ધિ જલદી પ્રાપ્ત કરવા માટે, પૂર્વાચાર્ય પ્રણીત પૂજાઓ એક વિશિષ્ટ કારણ છે. એવા હેતુથીજ શ્રીમદ્દ યશોવિજયજી મહારાજકૃત નવપદજીની પૂજા અમોઝે તેના ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને નોટ સાથે તૈયાર કરી પ્રગટ કરેલ છે. સાથે શ્રી નવપદજીનું મંડલ તે તે પદોના વર્ણ-રંગ અને તેની સાથે, વિવિધ રંગ અને સાચી સોનેરી શાહીની વેલ વગેરેથી તથા શ્રી નવપદજીનો યંત્ર કે જે આયંબીલ-ઝોળી કરનારને પૂજન કરવા માટે ઉપયોગી છે, તે અને છબીઓ ઉંચા આર્ટપેપર ઉપર મોટા ખર્ચ કરી ધણા સુંદર સુશોભિત અને મનોહર બનાવી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આ સાથે શ્રી સિદ્ધયજી મહારાજનું આરાધન કેમ થાય, તેના સંપૂર્ણ ક્રિયાવિધિ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, સ્તુતિઓ અને સાથે શ્રીમાન્ પદ્મવિજયજી મહારાજ અને શ્રીમાન્ આત્મારામજી મહારાજકૃત નવપદજી પૂજાઓ પણ દાખલ કરેલ છે. ઉંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર ગુજરાતી સુંદર જુદા જુદા ટાઇપોથી છપાવી ઉંચા કપડાના બાઈડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. આ ગ્રંથનું નામ જ જ્યાં પવિત્ર અને પ્રાતઃસ્મરણીય છે ત્યાં તેની ઉપયોગિતા અને આરાધના માટે તો કહેવું જ શું ? શ્રી નવપદજી આરાધનના જીજ્ઞાસુ અને ખપી માટે આ એકઉત્તમ કૃતિ છે. અને તેમાં શુદ્ધ મહારાજની છબી, નવપદજી મહારાજનું મંડલ ને યંત્ર આ છુકમાં દાખલ કરેલ હોય આ ગ્રંથ વાંચનારને તેની અપૂર્વ રચના જણાયા સિવાય રહે તેવું નથી.

કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી જેન આત્માનંદ સલા—ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૩૦ મું. વીર સં. ૨૪૫૯. ફાલ્ગુન. આત્મ સં. ૩૭. અંક ૮ મા.

નેતૃત્વની સફળતા.

“જે સાચો નેતા છે, જે નેતાપદ અને નેતૃત્વની મીમાંસા કરી શકે છે, તેને તો પોતાનું નેતાપદ જનસમુદાયની પતિતદશાના સૂચનરૂપ જ લાગે. તેને પોતાને જ પોતાનું નેતાપદ સાલે. સાચો નેતા જનસમુદાયને જાગૃત કરી, ખરી રીતે તો, પોતાનું નેતાપદ મીટાવવા જ પ્રયત્ન કરે છે. જેટલે અંશે પોતાના નેતૃત્વની પ્રજાને ઓછી જરૂર પડે તેટલે અંશે જ નેતાના નેતૃત્વની સફળતા. નેતા જનસમુદાયને ઓટલો જાગૃત કરે કે પોતાનું નેતાપદ નષ્ટ પામે, અને પોતે નેતા મટી જનસમુદાયમાંનો એક સામાન્ય માણસ બને, ત્યારે જ નેતાના નેતૃત્વની સર્વાંશે સફળતા કહેવાય. જે પોતાનું નેતાપદ ટકાવી રાખવા પ્રયત્ન કરે તે સાચો નેતા નથી; પણ જે પોતાના નેતાપદ જોડે લાડે, તેને મીટાવે, તેજ સાચો આગેવાન છે.”

શ્રી પ્રભાકર બિહારીલાલ.